

ผนวก ก

เรื่องย่อบทการ์ตูน

1. Nausicaa of the Valley of Wind (1984)

ผู้อำนวยการสร้าง	:	โทรุ ฮาระ, มิจิโกะ คอนโดะ, อิซาโอะ ทาคาฮาตะ, ยาสึโยชิ โทคุมะ
กำกับภาพยนตร์	:	ฮายาโอะ มียาซากิ
บทภาพยนตร์	:	ฮายาโอะ มียาซากิ
ดนตรีประกอบ	:	โจ ฮิไซชิ
ความยาว	:	116 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น	:	Kaze no Tani no Naushika
(คำแปล)	:	นาอูซิกะ แห่ง หุบเขาแห่งสายลม

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Nausicaa of the Valley of the Wind เริ่มต้นขึ้นหลังจาก 1,000 ปีของการล่มสลายของยุคอุตสาหกรรม ทวีตทั้งโลกถูกปกคลุมด้วยมลพิษ พื้นดินหลายส่วนของโลกกลายเป็นสถานที่ ๆ เรียกว่า "ทะเลเน่า" ซึ่งเป็นที่รวมของพืช และสัตว์มีพิษกลายเป็นพันธุ์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีขนาดใหญ่โต ดุร้าย ส่วนบรรยากาศภายในทะเลเน่าก็ปกคลุมไปด้วยไอและหมอกพิษ ซึ่งเกิดจากสปอร์ที่พืชมีพิษในทะเลเน่าปล่อยออกมา

แม้จะเป็นโลกที่เต็มไปด้วยปัญหา แต่ก็มีอยู่สถานที่หนึ่งที่มีมนุษย์สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยความสงบสุข นั่นก็คือ หุบเขาแห่งสายลม ที่มีเจ้าหญิงนาซึกะ เป็นผู้ดูแล ประชาชนของหุบเขาแห่งสายลมใช้ชีวิตอยู่ด้วยความสงบสุขเรื่อยมา มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย โดยไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ

แต่ความสงบสุขก็คงอยู่ได้ไม่นาน เมื่อวันหนึ่ง ยูป้า ผู้กล้าของหุบเขาแห่งสายลมได้กลับมาพร้อมกับข่าวร้ายว่า พื้นที่มีพิษที่เรียกว่าทะเลเน่ากำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว พร้อมกับกลืนกินประเทศรอบข้างไปแล้วถึง 2 ประเทศ นอกจากนั้นยังมีสงครามและความอดอยากหิวโหยที่ก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างความเดือดร้อนไปทั่วอีกด้วย

หลังจากนั้น เรื่องราวร้ายแรงก็ติดตามมา เมื่อเรือเหาะลึกลับลำหนึ่งได้ตกลงมายังกลางหุบเขา เรือเหาะลำนั้นมีฝูงตัวโอมห์ ซึ่งเป็นแมลงมีพิษชนิดหนึ่งเกาะติดมาด้วย แม้ว่าแมลงร้ายจะถูกกำจัดไปพร้อมกับการระเบิดของเรือเหาะ แต่เชื้อราพิษจากตัวโอมห์ก็ได้แพร่กระจายไปทั่วหุบเขา ทั้งยังเริ่มต้นกัดกินต้นไม้ และผิวดินขยายตัวเป็นวงกว้างออกไปเรื่อย ๆ

ความโชคร้ายของหุบเขาแห่งสายลมยังไม่หมดเพียงเท่านี้ เนื่องจากเรือเหาะที่ตกนั้นเป็นเรือเหาะของจักรวรรดิโทเมเกียน ซึ่งมีเจ้าหญิงกุษณะ (Kushana) ที่มีนิสัยโหดร้าย ชอบทำสงครามเป็นผู้ปกครอง และภายในเรือเหาะลำนั้นได้บรรจุทุกไซของนักรบยักษ์ ซึ่งเป็นอาวุธชีวโบราณที่เคยถูกใช้ในสงครามเมื่อ 1,000 ปีก่อนไว้ภายใน

และแล้วความกังวลของ ยูป้า ก็เป็นจริงขึ้นมา เมื่อเจ้าหญิงกุษณะได้ยกกองทัพมารุกรานหุบเขาแห่งสายลม เพื่อชิงเอาไซของมนุษย์ยักษ์กลับคืน ในระหว่างที่กวาดต้อนประชาชนของหุบเขาแห่งสายลมเป็นเชลยนั้น กุษณะ ก็ประกาศถึงแผนการร้ายให้ทุกคนในหุบเขารู้ ว่าต้องการจะปลุกมนุษย์ยักษ์ให้ตื่นขึ้นมาจากการหลับใหล เพื่อให้ทำลายทะเลเน่าให้หมดไป

คำกล่าวของ กุษณะ สร้างความกังวลให้ทุกคนในหุบเขาอย่างมาก เพราะจากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา หากมีการใช้กำลังรุนแรงเพื่อทำลายทะเลเน่า หรือเหล่าแมลงมีพิษที่อาศัยอยู่ภายใน พื้นที่ของ

ทะเลเน่าก็จะมีขยายตัวกว้างขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากซากที่ตายแล้วของแมลงจะกลายเป็นสปอร์พิษ และกระจายตัวปกคลุมกัดกินพื้นที่ในทุก ๆ ส่วน แบบที่หุบเขาแห่งสายลมกำลังเผชิญอยู่ในเวลานี้

หลังจากนั้น กุซนะ ก็เดินทางกลับจักรวรรดิโทเมเกียนโดยนำตัว นาอุซิกะ และผู้ติดตาม กลับไปเป็นเชลยด้วย แต่ระหว่างที่เดินทางกลับ เรือเหาะของ กุซนะ ถูกโจมตีโดยเครื่องบินลี้ลับ ผลจากการต่อสู้ทำให้ทั้งสองฝ่ายตกลงไปในใจกลางของทะเลเน่า ภายในทะเลเน่า นาอุซิกะ พบว่า ฝูงแมลงกำลังเคลื่อนไหวอย่างผิดปกติด้วยความโกรธเกรี้ยว นาอุซิกะ ตัดสินใจออกตามหาต้นตอของเหตุดังกล่าวจนในที่สุดก็พบว่า ฝูงแมลงกำลังไล่ตามชายหนุ่มซึ่งเป็นคนขับเครื่องบินที่โจมตีเรือเหาะของกุซนะอยู่

แม้ว่าจะสามารถช่วยชีวิตชายคนนั้นไว้ได้ แต่ทั้งคู่ก็พลัดตกลงไปยังใต้ดินที่อยู่ลึกลงไปของทะเลเน่า ที่แท้ชายคนี่เธอช่วยชีวิตไว้ก็คือ แอสเบล เจ้าชายแห่งอาณาจักรเปจิเต้ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ถูกกุซนะรุกราน การตกลงมายังใต้ดินครั้งนี้ทำให้ นาอุซิกะ รู้ว่าแท้จริงแล้วการคงอยู่ของทะเลเน่านั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะทะเลเน่าเป็นตัวช่วยกรองสารพิษตกค้างต่าง ๆ ที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์เมื่อ 1,000 ก่อนให้สะอาด ส่วนแมลงมีพิษที่กลายพันธุ์นั้น ก็เกิดขึ้นมาเพื่อปกป้องทะเลเน่าจากการรุกราน ทุกอย่างล้วนมีหน้าที่ของตัวเองอย่างสมดุล

หลังจากออกจากทะเลเน่าได้ นาอุซิกะ ก็ต้องพบกับความจริงอันน่าตกใจ เมื่อเธอรู้วาทางฝ่ายเปจิเต้เตรียมการแก้แค้น กุซนะ ด้วยการจับตัวอ่อนของโอมท์ (แมลงยักษ์) ไว้ และทำการยั่วให้ฝูงตัวโอมท์ที่เหลือโกรธ เพื่อจะได้บุกไปทำลายกองทัพของกุซนะ ซึ่งตอนนี้พักอยู่ที่หุบเขาแห่งสายลม

เพื่อช่วยหุบเขาแห่งสายลม และประชาชนให้พ้นจากความพินาศ นาอุซิกะ จึงตัดสินใจเสี่ยงชีวิตไปช่วยตัวอ่อนของโอมท์ที่ถูกจับไป เพื่อทำให้ฝูงตัวโอมท์สงบลง สุดท้ายด้วยการทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ และสติปัญญา นาอุซิกะ ก็สามารถช่วยทุกชีวิตที่อยู่ในหุบเขาแห่งสายลมไว้ได้ โดยไม่ต้องก่อสงครามให้เสียเลือดเนื้อเหมือนที่ กุซนะ คิดจะทำ

ฉากจบของ Nausicaa of the Valley of the Wind เต็มไปด้วยความหวังของวันใหม่ เมื่อฝูงตัวโอมท์ที่โกรธแค้นสงบลงและกลับไปยังทะเลเน่า กุซนะ ยอมยกกองทัพกลับไปยังโทเมเกียน ส่วนประชาชนของหุบเขาแห่งสายลมก็สามารถฟื้นคืนผืนดินให้กลับมาได้อีกครั้ง ภายใต้การนำของ นาอุซิกะ เจ้าหญิงแห่งหุบเขาแห่งสายลมที่ชาญฉลาดและจิตใจงดงาม

2. Laputa : Castle in the Sky (1986)

อำนวยการสร้าง	:	ฮิเดโอะ โอากาตะ, อิซาโอะ ทาคาฮาตะ, ยาสึโยชิ โทคุมะ, ทดสึมิ ยามาซึตะ
กำกับภาพยนตร์	:	ฮายาโอะ มียาซากิ
บทภาพยนตร์	:	ฮายาโอะ มียาซากิ
ดนตรีประกอบ	:	โจ ฮิไซชิ
ความยาว	:	124 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น	:	Tenkuu no Shiro Rapyuta
(คำแปล)	:	ปราสาทลอยฟ้า ลาพิวต้า

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Laputa : Castle in the Sky เริ่มต้นขึ้นในคืนหนึ่งเมื่อ ปาซุ เด็กหนุ่มกำพร้า ได้พบกับเด็กสาวลึกลับที่ตกจากท้องฟ้า ลงมายังเหมืองแร่ที่เขากำลังทำงานอยู่โดยบังเอิญ ภาพที่ปาซุ เห็นก็คือ ภาพของเด็กสาวที่ค่อย ๆ ลอยตกลงมาอย่างช้า ๆ พร้อมกับแสงสีฟ้าสดใสที่เปล่งประกายออกมาจากสร้อยคอของเธอ

ปาซุ ได้ให้ที่พักกับเด็กสาวคนนั้นและรู้เพียงแค่ว่าเธอมีชื่อว่า ซิด้า ที่บ้านของ ปาซุ ซิด้า เห็นรูปถ่ายของลาพิวด้าเกาะลอยฟ้าตำนานแขวนอยู่ที่ฝาผนัง ปาซุ เล่าให้ ซิด้า ฟังถึงที่มาของรูปถ่ายใบนั้น ว่าเป็นรูปที่พ่อของเขาถ่ายได้โดยบังเอิญ แต่เนื่องจากไม่เคยมีใครเห็นเกาะลาพิวด้ามาก่อน จึงทำให้พ่อของ ปาซุ ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนโกหกจนกระทั่งตายจากไป ปาซุ ตั้งใจว่าสักวันหนึ่งเขาจะต้องตามหาลาพิวด้าให้พบ เพื่อพิสูจน์ความจริงแทนพ่อของเขาให้ได้

ในระหว่างที่คุ้ยกันอยู่นั้นก็มีกลุ่มคนลึกลับมายังบ้านของ ปาซุ ทันทีที่เห็น ซิด้า ก็จำได้ว่าคนกลุ่มนั้นก็คือกลุ่มโจรสลัดโดล่า ซึ่งกำลังตามหาตัวเธอเพราะต้องการสร้อยคอที่เธอสวมอยู่ เมื่อได้ยินดังนั้น ปาซุ จึงตัดสินใจพา ซิด้า หลบออกไป ระหว่างที่หนีการไล่ล่าอยู่นั้น ปาซุ กับ ซิด้า ก็พบกับกองทัพของรัฐบาลซึ่งนำโดย มุซก้า แต่เรื่องราวกลับไม่เป็นไปตามที่คาด เพราะ มุซก้า เองก็ต้องการสร้อยคอที่ ซิด้า สวมอยู่เช่นกัน

ปาซุ และ ซิด้า หนีการตามล่าของโจรสลัดโดล่าและทหารของรัฐ จนกระทั่งพลัดตกลงไปยังเหมืองแร่ใต้ดิน ระหว่างที่กำลังตกลงไปนั้นสร้อยคอของ ซิด้า ก็เปล่งแสงสีฟ้าออกมาอีกครั้ง และช่วยพยุงตัวทั้งสองคนให้ลอยต่ำลงไปอย่างช้า ๆ จนกระทั่งถึงพื้นอย่างปลอดภัย ที่ใต้ดินของเหมืองแร่เอง ปาซุ และ ซิด้า ได้พบกับ ลุงปอม คนงามเหมืองเก่าแก่ ลุงปอม ได้เล่าถึงตำนานของศิลาลอยฟ้าให้ทั้งสองคนฟัง และบอกว่าสร้อยคอที่ ซิด้า สวมอยู่นั้นเป็นของที่ชาวลาพิวด้าประดิษฐ์ขึ้น เป็นศิลาที่มีอำนาจยกสิ่งของขนาดใหญ่ให้ลอยขึ้นไปได้

เมื่อออกมาจากเหมืองแร่ใต้ดิน ปาซุ และ ซิด้า ก็ถูก มุซก้า ซึ่งดักรออยู่จับตัวไป มุซก้า ได้บอกความลับที่น่าตกใจให้ ซิด้า ฟังว่า แท้ที่จริงแล้วเธอก็คือเจ้าหญิงแห่งราชวงศ์ลาพิวด้าที่ล่มสลายไป ส่วนสร้อยคอที่เธอสวมอยู่นั้นก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำทางเธอไปสู่ลาพิวด้า ด้วยความกังวลว่าจะทำให้ ปาซุ ได้รับอันตราย ซิด้า จึงตัดสินใจยอมทำตามที่ มุซก้าต้องการ ด้วยการโกหก ปาซุ ให้เขาตัดใจจากลาพิวด้าเสีย ปาซุ เสียใจมากและตัดสินใจเดินทางกลับบ้าน

เมื่อ ปาซุ กลับไปถึงบ้าน ก็พบกับกลุ่มโจรสลัดโดล่าซึ่งมาดักรออยู่ เพราะคำพูดของหัวหน้าโจรสลัดทำให้ ปาซุ เข้าใจถึงเหตุผลที่ ซิด้า ทำ และขอร้อง โดล่า หัวหน้าโจรสลัดซึ่งกำลังจะออกติดตาม ซิด้า ให้พาเขาไปด้วย เพราะเห็นในความตั้งใจอย่างแรงกล้าของ ปาซุ ที่ต้องการช่วยเหลือ ซิด้า ทำให้

โดล่า ยอมรับและพา ปาซู ขึ้นยานโจรสลัดไปด้วย สุดท้าย ปาซู ก็สามารถช่วย ซีต้า ออกมาได้ แต่สร้อยคอเส้นสำคัญก็ถูก मुख้า ชิงไป

ปาซู และ ซีต้า ตัดสินใจตาม मुख้า ไปยังเกาะลาพิวต้า ทั้งสองคนขอร้องให้ โดล่า พาพวกเขาไปด้วย โดล่า ตกลงและพาทั้งสองขึ้นยานโจรสลัดติดตามไป หลังจากตาม मुख้า ไปเรื่อย ๆ พวกของ ปาซู ก็พบกับลาพิวต้าเกาะในตำนานที่ซ่อนตัวอยู่ในกลุ่มเมฆ แต่ระหว่างทางที่จะเข้าไบนั้นได้เกิดอุบัติเหตุทำให้ ปาซู และ ซีต้า พลัดตกลงไปยังปราสาทของลาพิวต้า ส่วนกลุ่มโจรสลัดโดล่านั้นถูกทหารของ मुख้า จับตัวเอาไว้ได้

ที่ลาพิวตานี้เองที่ ซีต้า ได้รับความจริงอันน่าตกใจอีกครั้ง ว่าแท้จริงแล้ว मुख้า ก็เป็นหนึ่งในทายาทของราชวงศ์ลาพิวต้าเช่นกัน และที่ मुख้า ออกตามหาลาพิวต้า ก็เพื่อต้องการครอบครอง อำนาจทำลายล้างที่ลาพิวต้ามีอยู่ मुख้า ได้แสดงให้เห็น ซีต้า และ ปาซู เห็นว่าป็นลำแสงของลาพิวตานั้นมีอำนาจที่ร้ายกาจมากเพียงใด

मुख้า ทรมานต่อกองทัพ และประกาศตัวว่าต้องการครอบครองลาพิวต้าไว้แต่เพียงผู้เดียว หลังจากนั้นก็ได้สั่งการให้ทหารหุ่นยนต์ กำจัดทุกชีวิตที่อยู่ในลาพิวต้าทิ้งเสีย ในระหว่างที่เหตุการณ์วุ่นวายกำลังดำเนินอยู่ ปาซู ตามหา ซีต้า จนพบและสามารถแย่งสร้อยคอศิลาลอยฟ้าคืนมาจาก मुख้า ได้ ปาซู และ ซีต้า ตัดสินใจยุติเรื่องราวทั้งหมดด้วยการให้ ซีต้า ท่องมนต์แห่งการทำลายล้าง ซึ่งเมื่อประกอบกับอำนาจของศิลาจะทำให้ลาพิวต้าสลายตัวไป

สุดท้ายทั้งลาพิวต้า และความละโมภะมกใหญ่ใฝ่สูงของ मुख้า ก็ถูกทำลายลง เหลือให้เห็นแต่เพียงบางส่วนของเกาะเท่านั้นที่ยังคงสภาพเดิมอยู่ ปาซู และ ซีต้า อาศัยเครื่องร่อนออกมาจากปราสาท ภาพที่ทั้งคู่เห็นก็คือบางส่วนของลาพิวต้าที่ยังหลงเหลืออยู่ค่อย ๆ ลอยสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนลับสายตาไป

Laputa : Castle in the Sky จบลงด้วยภาพของ ปาซู และซีต้า ได้พบกับกลุ่มโจรสลัดอีกครั้ง แม้ว่ากลุ่มของโดล่าจะเป็นโจรสลัด แต่ก็มีจิตใจที่ดีจึงทำให้สามารถรอดพ้นจากอันตรายครั้งนี้มาได้ เรื่องราวทั้งหมดจึงจบลงด้วยดี

3. My Neighbor Totoro (1988)

อำนวยการสร้าง :	โทรุ ฮาระ, ยาสุโยชิ โทคุมะ
กำกับภาพยนตร์ :	ฮายาโอะ มิยาซากิ
บทภาพยนตร์ :	ฮายาโอะ มิยาซากิ
ดนตรีประกอบ :	โจ ฮิไซชิ
ความยาว :	86 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น :	Tonari no Totoro
(คำแปล) :	เพื่อนบ้านที่ชื่อ โทโทโร่

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ My Neighbor Totoro เริ่มต้นขึ้นด้วยการเดินทางย้ายบ้านของครอบครัวคุซาคาเบะ มายังหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในเขตชนบท

สมาชิกครอบครัวคุซาคาเบะประกอบด้วย พ่อ ซึ่งมีอาชีพเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยในโตเกียว ชัตสึกิ (พี่สาว) และ เม (น้องสาว) เหตุผลที่ครอบครัวคุซาคาเบะต้องย้ายจากโตเกียวซึ่งเป็นเมืองหลวง มายังหมู่บ้านในชนบทก็เพราะต้องการอยู่ใกล้ชิดกับแม่ ซึ่งนอนป่วยรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลกันนัก

แม้จะต้องย้ายมายังหมู่บ้านที่ห่างไกล แต่ ชัตสึกิ และ เม ก็ไม่ได้รู้สึกลำบากใจแม้แต่น้อย ตรงกันข้ามกับรู้สึกตื่นเต้นไปกับสิ่งใหม่ ๆ ที่ตนเองไม่มีโอกาสได้เห็นเมื่ออยู่ในเมืองหลวง ไม่ว่าจะเป็นภูมิประเทศที่เต็มไปด้วยสีเขียวสดไสของป่าไม้ ไร่นา ลำธารที่มีน้ำไหลผ่าน หรือแม้แต่รอยยิ้มที่เต็มไปด้วยมิตรภาพของคนในสังคมชนบท

ครอบครัวคุซาคาเบะได้ที่พักเป็นบ้านไม้ขนาดใหญ่หลังหนึ่ง ที่บริเวณรอบนอกเป็นลานกว้าง และไกลออกไปจากลานนั้นก็มีต้นไม้การบูรใหญ่ขึ้นอยู่ หลังจากย้ายของเข้าไปเก็บในบ้านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ชัตสึกิ และ เม ก็เริ่มต้นออกสำรวจทั่วบริเวณบ้านด้วยความอยากรู้อยากเห็น สิ่งแรกที่ทำให้ทั้งสองคนรู้สึกประหลาดใจก็คือ ตัวประหลาดเล็ก ๆ สีดำ รูปร่างกลมที่มีขนอยู่รอบตัว ซึ่งแอบซ่อนอยู่ในห้องที่เข้าไปสำรวจ ทั้ง ชัตสึกิ และ เม พยายามที่จะเข้าไปจับ แต่ตัวประหลาดนั้นก็วิ่งหนีหายไปอย่างรวดเร็ว

หลังจากนั้นทั้งคู่ได้รู้จักกับเพื่อนบ้านใหม่สองคน คนแรกคือ กอนตะ เด็กผู้ชายที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับ ชัตสึกิ ส่วนคนที่สองนั้นก็คือคุณยายของกอนตะ หลังจากเล่าเรื่องราวประหลาดให้คุณยายฟัง คุณยายก็บอกว่า ตัวประหลาดที่ทั้งสองคนเห็นนั้นมีชื่อว่า ชิชิวาทาริ มีนิสัยชอบอาศัยอยู่ตามบ้านเก่า ๆ และไม่มีอันตรายอะไร ชิชิวาทาริ นั้นไม่ชอบความวุ่นวาย ถ้าหากว่ามีคนย้ายเข้ามาพวกมันก็จะอพยพออกไปเอง

หลังจากช่วยกันทำความสะอาดบ้านจนเสร็จ ในวันรุ่งขึ้น พ่อ ก็พา ชัตสึกิ และ เม ซักกรยานไปเยี่ยมแม่ที่โรงพยาบาล เมื่อไปถึงทั้งคู่ก็รู้ข่าวดีนั่นก็คือ อีกไม่นานแม่ก็จะหายป่วยและย้ายกลับมาอยู่ที่บ้านได้ เม และ ชัตสึกิ รู้สึกดีใจอย่างมาก

ในเช้าวันหนึ่งที่อากาศสดใส เม ได้เดินออกไปสำรวจบริเวณรอบ ๆ บ้านอีกครั้ง คราวนี้ เม ได้เจอกับตัวประหลาดที่ไม่เคยเห็นเข้าอีกครั้ง ตัวประหลาดนี้มีขนฟูรูปร่างคล้ายแมวผสมกระต่าย ด้วยความสนใจ เม จึงตามตัวประหลาดที่เห็นไปจนกระทั่งถึงต้นการบูรขนาดใหญ่ ตรงโคนต้นการบูรนั้นมีโพรงอยู่ เม เห็นตัวประหลาดหนีหายเข้าไปข้างในจึงรีบมุดตัวตามเข้าไป ปากทาง

ที่ เม ไล่ล่าออกมานั้นก็ได้พบกับตัวประหลาดอีกตัวหนึ่ง ซึ่งมีรูปร่างเหมือนกับตัวที่เธอตามเข้ามา แต่ว่ามีขนาดใหญ่กว่ามาก สัตว์ประหลาดตัวนั้นมีชื่อว่า โทโทโร่ หลังจากได้ทักทาย ทำความรู้จักด้วยความเหนื่อยที่วิ่งเล่นมาทั้งวัน เม ก็เผลอหลับไปบนตัวของ โทโทโร่

ถึงตอนเย็น พ่อ และ ซัตสึกิ ออกตามหา เม ด้วยความเป็นห่วง จนในที่สุด ซัตสึกิ ก็พบเมนอนหลับอยู่ในโพรงของพุ่มไม้ขนาดใหญ่ พ่อตื่นขึ้นมา เม ก็เล่าประสบการณ์ที่ตื่นตื่นที่ได้พบกับโทโทโร่ ให้ พ่อ และ ซัตสึกิ ฟังพร้อมกับพาทั้งสองคนไปดูที่ ๆ ตนเองได้พบกับ โทโทโร่ แม้ว่า เม พยายามจะหาแต่ก็ไม่เจอ พ่อ เห็นดังนั้นจึงยิ้มและบอกกับ เม ว่าเชื่อในสิ่งที่ เม พูดและคิดว่าตัวโทโทโร่ ที่เห็นนั้นคงจะเป็นเจ้าป่าที่คอยปกป้องป่าแห่งนี้อยู่ หลังจากนั้น พ่อ ก็พา ซัตสึกิ และ เม ไปทำความเข้าใจศาลเจ้าประจำหมู่บ้าน ซึ่งตั้งอยู่ที่โคนของต้นการบูร

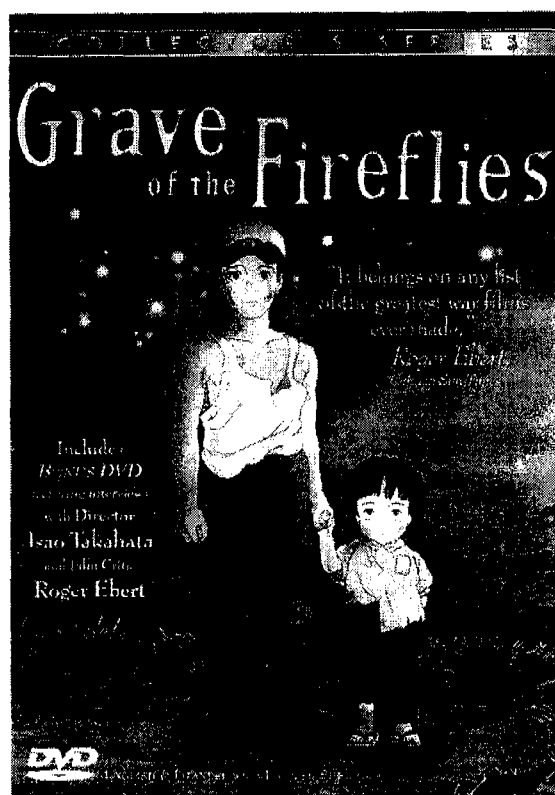
จุดพลิกผันของ My Neighbor Totoro อยู่ตรงส่วนท้ายของเรื่องเมื่อ ซัตสึกิ และ เม ได้รู้ข่าวจากทางโรงพยาบาลว่า แม่ ไม่สามารถออกจากโรงพยาบาลตามกำหนดการณ์เดิมที่คาดไว้ได้ ด้วยความเป็นห่วงทำให้ เม ตัดสินใจเดินทางไปหาแม่ที่โรงพยาบาลด้วยตัวคนเดียว

เมื่อ ซัตสึกิ รู้ว่า เม หายตัวไปก็เป็นห่วงอย่างมาก จึงออกตามหาแต่ไม่พบ สุดท้ายจึงไปขอร้อง โทโทโร่ ให้ช่วยตามหาเม เมื่อ โทโทโร่ ได้ยินคำขอร้องจึงช่วยเหลือด้วยการเรียกรถเมล์แมว (Catbus) มารับตัว ซัตสึกิ เพื่อไปตามหา เม

เรื่องราวของ My Neighbor Totoro จบลงเมื่อ ซัตสึกิ สามารถตามหา เม จนพบหลังจากนั้นรถเมล์แมวก็ได้พาทั้งคู่ไปยังโรงพยาบาลที่แม่รักษาตัวอยู่ ภาพที่ได้เห็นก็คือ แม่ กำลังนั่งคุยกับ พ่อ อยู่อย่างมีความสุข เมื่อเห็นว่า แม่ ไม่ได้มีอาการร้ายแรงอย่างที่คิด ซัตสึกิ และ เม จึงนั่งรถเมล์แมวลับบ้านไปด้วยความสบายใจ

4. Grave of the Fireflies (1988)

- อำนวยการสร้าง : โทรุ ฮาระ, เรียวอิจิ ซาโตะ
 กำกับภาพยนตร์ : อิซาโอะ ทาคาฮาตะ
 บทภาพยนตร์ : อิซาโอะ ทาคาฮาตะ (ดัดแปลงจากบทประพันธ์ดั้งเดิมของ โนซากะ อากิยุกิ)
 ดนตรีประกอบ : โยชิโอะ มามิยะ
 ความยาว : 93 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Hotaru no Haka
 (คำแปล) : สุสานหิ่งห้อย

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Grave of the Fireflies เริ่มต้นขึ้นด้วยเสียงบรรยายของ เซตะ ที่บ่งบอกให้รู้ว่า ตนเองและ เซ็ตสึโกะ น้องสาวได้จากโลกนี้ไปแล้ว พร้อมกับให้ภาพร่างใกล้ตายของ เซตะ นี้นอนอยู่บนพื้นของขานชาลาสถานีรถไฟ โดยที่ไม่มีใครสนใจจะให้ความช่วยเหลือ หลังจากนั้น Grave of the Fireflies ก็ตัดภาพย้อนกลับไปในปี 1945 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องราวทั้งหมด

ปี 1945 เป็นช่วงใกล้สิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศญี่ปุ่นถูกฝ่ายสัมพันธมิตรระดมทิ้งระเบิดอย่างหนัก ภาพแรกที่เราได้เห็นก็คือเมืองที่ เซตะ อาศัยอยู่กำลังถูกโจมตีทางอากาศ ที่บ้าน แม่ บอก เซตะ ให้รีบพา เซ็ตสึโกะ หนีออกไปก่อน ส่วนตัวเองจะตามไปสมทบที่หลัง เซตะ แม้จะเป็นห่วงแม่แต่ก็รีบอุ้ม เซ็ตสึโกะ ขึ้นหลังออกจากบ้านไป

หลังจากเหตุการณ์ทิ้งระเบิดสิ้นสุดลง เซตะ ก็พบว่าเมืองทั้งเมืองรวมไปถึงบ้านที่เขาอาศัยอยู่ถูกระเบิดทำลายไปหมดสิ้น เหลือเพียงซากหักพังที่เกิดจากไฟสงคราม ระหว่างทางที่ เซตะ เดินไปมีแต่ภาพผู้คนที่ยาตราตายนำเวทนา และเมื่อไปถึงจุดนัดพบ เซตะ ก็ได้รู้ข่าวร้ายว่าแม่ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากแรงระเบิด และหลังจากนั้นอีกเพียงไม่นานแม่ของ เซตะ ก็จากไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ

เซตะ ตัดสินใจพา เซ็ตสึโกะ ไปอาศัยอยู่กับ ป้า ที่อยู่ต่างเมืองโดยโกหก เซ็ตสึโกะ ว่าแม่ ได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย และกำลังพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ในครั้งแรกที่เจอ ป้า ต้อนรับเซตะ และ เซ็ตสึโกะ เป็นอย่างดี แต่เมื่อรู้ข่าวการเสียชีวิตของ แม่ และรู้ว่าไม่สามารถติดต่อกับพ่อของ เซตะ ซึ่งเป็นนายทหารของกองทัพเรือได้ ทำให้ที่ ป้า มีต่อ เซตะ และ เซ็ตสึโกะ ก็เริ่มเปลี่ยนไป ยิ่งเวลาผ่านไปทั้งคู่ก็ยิ่งกลายเป็นตัวภาระในสายตาของ ป้า มากขึ้นเรื่อย ๆ

วันหนึ่งป้าหว่านล้อม เซตะ ให้นำชุดกิโมโนซึ่งเป็นสมบัติมีค่าของ แม่ ที่ยังเหลืออยู่เพียงชิ้นเดียวไปแลกเป็นข้าวสาร แม้ เซ็ตสึโกะ จะไม่ยินยอมแต่สุดท้าย เซตะ ก็ทำตามที่ ป้า ต้องการ แต่เมื่อได้ข้าวกลับมาแล้ว ป้า กลับแบ่งข้าวสารที่ได้จากการแลกชุดกิโมโนให้ เซตะ เพียงนิดเดียว นอกจากนั้น ป้า ยังแสดงการเอาเปรียบ เซตะ และ เซ็ตสึโกะ ด้วยการให้ทั้งคู่กินแต่ข้าวต้ม ส่วน ลุง และ ลูกสาว ของป้ากลับได้กินข้าวสวย

สุดท้ายหลังจากที่ต้องทนกับคำพูดด่าทอ และการเอาเปรียบของ ป้า อยู่นาน เซตะ จึงตัดสินใจพา เซ็ตสึโกะ ย้ายจากบ้าน ป้า ออกไปอยู่ด้วยตัวเอง เซตะ พา เซ็ตสึโกะ ไปอาศัยอยู่ในหลุมหลบภัยร้างแห่งหนึ่ง ด้วยเงินและเครื่องใช้ที่ติดตัวมาเพียงเล็กน้อย ทำให้ชีวิตของทั้งคู่ดำเนินไปด้วยความยากลำบาก เซตะ ต้องออกไปหาเศษผักและของป่าเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่พอกินได้เป็นอาหาร ในบางครั้งเมื่อไม่มีทางเลือกจริง ๆ เซตะ ก็จำเป็นต้องไปขโมยผักในไร่ของชาวบ้านเพื่อประทังชีวิตให้อยู่รอดต่อไป

แม้จิตใจจะเป็นสุขเพราะไม่ต้องสนกับคำพูดเสียดยอดสิจากป้า แต่ความยากลำบากที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ เซ็ตสึโกะ เริ่มล้มป่วยลง เมื่อไม่มีอาหารกินทำให้ เซตะ จำเป็นต้องดำรงชีวิตด้วยการขโมยของอยู่บ่อยครั้ง ยามที่เครื่องบินข้าศึกบินมาทิ้งระเบิด ผู้คนในเมืองพากันอพยพหนีตาย แต่ เซตะ กลับวิ่งสวนกลับเข้าไปในเมือง เข้าไปค้นของมีค่าต่าง ๆ ที่พอจะนำไปขายเป็นเงินได้

วันหนึ่งเมื่อ เซตะ กลับมาถึงที่พักเขาเห็น เซ็ตสึโกะ นอนล้มอยู่ที่พื้นด้วยสีหน้าไม่ดีนัก ด้วยความเป็นห่วง เซตะ รีบพา เซ็ตสึโกะ ไปหาหมอ คำตอบที่ได้รับก็คือ เซ็ตสึโกะ ป่วยเป็นโรคขาดสารอาหาร หากต้องการให้หายก็จำเป็นจะต้องให้ เซ็ตสึโกะ ได้กินของดี ๆ ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

สุดท้าย เซตะ ตัดสินใจถอนเงินก้อนสุดท้ายจากธนาคารออกมา เพื่อจะนำไปซื้ออาหารดี ๆ ให้ เซ็ตสึโกะ กิน แต่ระหว่างที่อยู่ในธนาคาร เซตะ ก็ได้รับรู้ข่าวร้าย ว่าขณะนี้ประเทศญี่ปุ่นได้ประกาศยอมแพ้สงคราม และทหารมากมายที่เข้าร่วมรบก็ได้จบชีวิตของตัวเองลงเช่นกัน เมื่อได้ยินดังนั้น เซตะ ก็รู้ว่าความหวังที่เขาและ เซ็ตสึโกะ จะได้พบกับ พ่อ อีกครั้งคงจะไม่มีเหลืออยู่อีกแล้ว

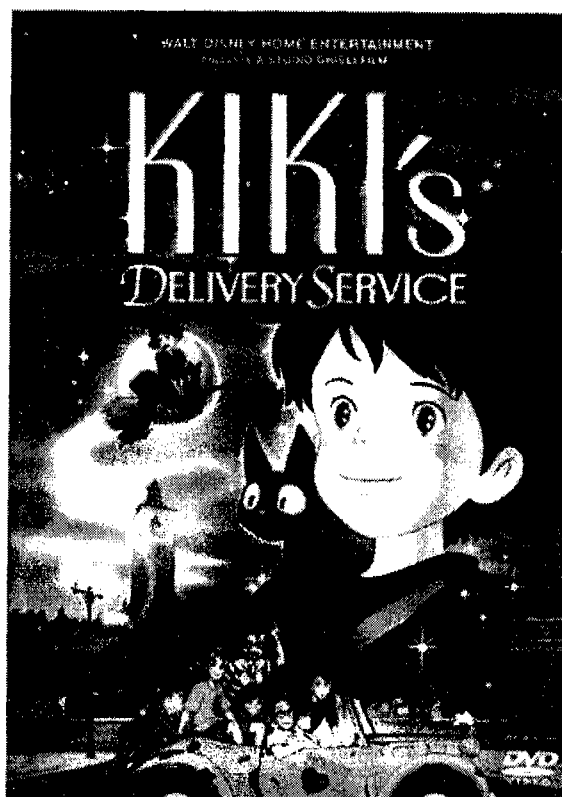
เซตะ เดินกลับที่พักด้วยความเศร้า เมื่อไปถึงที่พักอาการป่วยของ เซ็ตสึโกะ เลวร้ายลง สุดท้ายอาหารดี ๆ ที่ เซตะ ซื้อมาหวังจะให้ เซ็ตสึโกะ ได้กินก็ไม่สามารถช่วยอะไรได้ เซตะ ต้องสูญเสีย เซ็ตสึโกะ น้องสาวอันเป็นที่รักไปอีกคน หลังจากที่ได้สูญเสีย แม่ พ่อ และคนอื่น ๆ ที่สำคัญในชีวิตมากมายไปแล้วก่อนหน้านี้

เรื่องราวของ Grave of the Fireflies จบลงด้วยภาพของ เซตะ ที่บรรจงอุ้มร่างไร้วิญญาณของ เซ็ตสึโกะ บรรจุลงในโลงเล็ก ๆ หลังจากนั้นถ่านไม้ก็ถูกจุดขึ้นด้วยมือของ เซตะ เขานั่งมองไปที่กองไฟซึ่งลุกแดงจนกระทั่งไฟมอดดับลง เป็นพิธีศพแบบง่าย ๆ ที่ เซตะ สามารถทำให้ เซ็ตสึโกะ ได้เป็นครั้งสุดท้ายในฐานะของพี่ชาย

เสียงบรรยายสุดท้ายของ Grave of the Fireflies และภาพของ เซตะ กับ เซ็ตสึโกะ ที่ถูกย้อมด้วยสีแดงซึ่งนั่งอยู่ท่ามกลางฝูงหิ่งห้อย อันเป็นสัญลักษณ์แทนชีวิตที่ดับสูญไป ถูกใช้เพื่อเชื่อมต่อกับฉากเริ่มต้นของเรื่อง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเลวร้ายของสงคราม ที่พรากเอาทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นที่รัก แม้แต่กระทั่งชีวิตไปได้อย่างไม่ไยดี

5. Kiki's Delivery Service (1989)

- อำนวยการสร้าง : โทรุ ฮาระ, เรียวอิจิ ซาโตะ
 กำกับภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ
 บทภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ (ดัดแปลงจากบทประพันธ์ ดั้งเดิมของ คาโดโนะ เออิโกะ)
 ดนตรีประกอบ : โจ ฮิไซชิ
 ความยาว : 103 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Majo no Takkyubin
 (คำแปล) : แม่มดที่บริการรับส่งสินค้า

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Kiki's Delivery Service เริ่มต้นขึ้นด้วยการตัดสินใจเดินทางออกจากบ้านไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยตัวเองของ กิกิ แม่มดตัวน้อยที่มีอายุเพียง 13 ปี

ตามกฎหมายของโลกแม่มดแล้ว แม่มดคนใดก็ตามที่มีอายุครบ 13 ปีบริบูรณ์ จะต้องเรียนรู้ชีวิตด้วยการเดินทางออกจากบ้าน ไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยตัวเองคนเดียวเป็นเวลา 1 ปี สำหรับ กิกิ แล้ว วันเวลาเช่นนี้เป็นสิ่งที่เธอฝันถึงเสมอมา

แม้จะเป็นห่วงแต่ พ่อ กับ แม่ ของ กิกิ ก็ยอมให้ กิกิ ออกเดินทางตามต้องการ ก่อนที่จะออกเดินทาง กิกิ ได้รับวิทยุเครื่องเล็ก ๆ ที่ พ่อ ใช้ฟังเป็นประจำ และได้ไม้กวาดบินของ แม่ เป็นของขวัญ และมี จิจิ แมวสีคำพูดได้ซึ่งโตมาด้วยกันตั้งแต่เด็กไปเป็นเพื่อน ทั้งสามสิ่งนี้เป็นเหมือนตัวแทนความรักของครอบครัว ที่ กิกิ นำติดตัวไปด้วย

แม้จะได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง แต่การออกเดินทางไกลครั้งแรกของ กิกิ ก็ให้วาระราบรื่นไปเสียทั้งหมด เพราะเพียงแค่เริ่มออกบินได้ไม่นาน กิกิ ก็เจอกับพายุฝนอย่างหนัก ทำให้ต้องแวะพักที่รถไฟขบวนหนึ่งซึ่งจอดอยู่ กิกิ กะว่าจะรอให้ฝนหยุดตกก่อนแล้วจึงออกเดินทางต่อ แต่ก็สุดท้ายเธอก็เผลอนอนหลับไป เมื่อตื่นขึ้นมาอีกทีในตอนเช้า กิกิ ก็พบว่ารถไฟขบวนนั้นได้แล่นมาถึงเมืองชายทะเลแห่งหนึ่งเสียแล้ว ด้วยความประทับใจทิวทัศน์ที่งดงามซึ่งเธอไม่เคยเห็นมาก่อน ทำให้ กิกิ ตัดสินใจเลือกเมืองแห่งนี้เป็นที่สำหรับใช้ทดสอบตนเอง

กิกิ บินเข้าไปในเมืองที่เต็มไปด้วยผู้คน และรถยนต์มากมายด้วยความตื่นเต้น หวังจะสร้างความประทับใจแรกให้กับทุกคนที่พบเห็น แต่น่าเสียดายที่ไม่สำเร็จ ความพยายามครั้งแรกของ กิกิ จบลงด้วยความวุ่นวาย นอกจากจะไม่มีใครยอมพูดคุยด้วยแล้ว กิกิ ยังถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตักเตือนอีกด้วย และในตอนนั้นเอง กิกิ ก็ได้รู้จักกับเด็กผู้ชายรุ่นราวความเดียวกับเธอที่ชื่อว่า ทอมโบะ ครั้งแรกที่เห็น กิกิ ไม่ชอบหน้า ทอมโบะ นักเธอพูดคุยอยู่กับเขาเพียงครู่เดียวแล้วก็บินหนีไป

หลังจากที่ลองใช้ความพยายามมาตลอดทั้งวัน กิกิ ก็เริ่มรู้ว่าการออกมาใช้ชีวิตอยู่คนเดียวไม่ใช่เรื่องง่าย ยิ่งเฉพาะกับเมืองใหญ่ที่สับสนวุ่นวายด้วยแล้ว ดูจะเป็นสิ่งที่หนักเกินไปกว่าเด็กผู้หญิงตัวเล็ก ๆ ที่อายุเพียง 13 ปีอย่างเธอจะรับมือได้ ในขณะที่กำลังนึกท้อใจอยู่นั้น กิกิ ก็ได้รู้จักกับ โอโซโนะ เจ้าของร้านขายขนมปังที่มีใจอารีเข้าโดยบังเอิญ โอโซโนะ ยอมรับในสิ่งที่ กิกิ เป็นและยินดีที่จะให้ กิกิ ย้ายเข้ามาพักอยู่ด้วย

หลังจากคืนแรกที่บ้านของ โอโซโนะ ผ่านพ้นไป กิกิ ตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองนี้ต่อไปพร้อมกับใช้ความสามารถด้านการบิน ซึ่งเป็นความสามารถพิเศษเพียงอย่างเดียวที่เธอมีอยู่ เปิดกิจการรับจ้างขนส่งของทางอากาศ โดยมีร้านขายขนมปังของ โอโซโนะ เป็นสำนักงาน

งานแรกที่ กิกิ ได้รับมอบหมายก็คือ การนำตุ๊กตารูปแมวสีดำซึ่งมีรูปร่างเหมือนกับ จิจิ ไปมอบให้กับเด็กชายคนหนึ่งเพื่อเป็นของขวัญ แม้จะประสบอุบัติเหตุที่ไม่คาดฝัน แต่สุดท้าย กิกิ ก็สามารถผ่านมันไปได้ หลังจากงานแรกผ่านพ้นไป กิกิ ก็มีความมั่นใจมากขึ้น พร้อม ๆ กับความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับ ทอมโบะ ที่ค่อย ๆ พัฒนามากขึ้นตามลำดับ

จุดพลิกผันของ Kiki's Delivery Service เกิดขึ้นในวันหนึ่ง เมื่อ กิกิ พบว่ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับตัวเธอ กิกิ สูญเสียความสามารถทางการบิน ซึ่งเป็นความสามารถพิเศษเพียงอย่างเดียวไป นอกจากนั้น กิกิ ยังไม่สามารถพูดคุยกับ จิจิ ได้เหมือนเดิมอีกด้วย ชั่วร้ายกว่านั้น กิกิ ยังทำไม้กวาดดำสำคัญของเธอ ซึ่งเปรียบได้กับตัวแทนความรักความห่วงใย ที่ทุกคนในครอบครัวมีให้กับเธอหัก ถึงตรงนี้ กิกิ รู้สึกเหมือนกับถูกทิ้งให้อยู่ลำพังคนเดียว เคว้งคว้าง ไร้ที่ยึดเหนี่ยว และหมดความมั่นใจในตัวเอง

จุดไคลแมกซ์ และถือเป็นจุดที่แสดงให้เห็นแก่นเรื่องสำคัญของ Kiki's Delivery Service อยู่ในตอนท้ายของเรื่อง เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับเรือเหาะที่มาจากเมืองของ กิกิ อย่างไม่คาดฝัน และที่สำคัญหนึ่งในผู้ที่ติดไปกับเรือเหาะลำนั้นก็คือ ทอมโบะ เพื่อนสนิทของเธอ

เมื่อ กิกิ ไปถึงที่เกิดเหตุ ด้วยความเป็นห่วง ทอมโบะ ซึ่งเป็นคนเดียวที่แขวนตัวเองอยู่นอกเรือเหาะ ทำให้ กิกิ ตัดสินใจจะขึ้นบินอีกครั้ง ด้วยจิตใจที่มุ่งมั่นทำให้ กิกิ สามารถเรียกความสามารถทางการบิน ซึ่งครั้งหนึ่งเคยสูญหายไปกลับคืนมาได้

เรื่องราวของ Kiki's Delivery Service จบลงเมื่อ กิกิ สามารถช่วยชีวิต ทอมโบะ ไว้ได้พร้อมกับเสียงบรรยายในฉากสุดท้ายของเรื่อง ที่บรรยายเนื้อความในจดหมายที่ กิกิ เขียนถึง พ่อและ แม่ ไว้ว่า ตอนนี้ กิกิ ได้เติบโตขึ้นแล้ว มีความมั่นใจมากขึ้น และพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับอุปสรรคต่าง ๆ ที่รออยู่ตรงหน้าอย่างไม่ย่อท้อ

6. Only Yesterday (1991)

- อำนวยการสร้าง : โทรุ ฮาระ, เรียวอิจิ ซาโตะ
 กำกับภาพยนตร์ : อิซาโอะ ทาคาฮาตะ
 บทภาพยนตร์ : อิซาโอะ ทาคาฮาตะ (ดัดแปลงจากหนังสือการ์ตูนของ โอคาโมโตะ โอตารุ และ โทเนะ ยูโกะ – เรื่อง / ภาพ)
 ดนตรีประกอบ : คัตสึ ไฮชิ
 ความยาว : 118 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Omoide Poroporo
 (คำแปล) : หยาดน้ำตาแห่งความทรงจำ

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Only Yesterday เริ่มต้นขึ้นด้วยภาพของ ทาเอโกะ สาวโตเกียววัย 27 ปีที่กำลังเตรียมตัวลาหยุดงาน เพื่อไปพักร้อนที่บ้านของพี่ชายในจังหวัดยามากาตะเป็นเวลา 10 วัน ด้วยความที่เป็นคนโตเกียวโดยกำเนิด ทำให้ ทาเอโกะ คิดว่าการไปพักร้อนยังต่างจังหวัดครั้งนี้ จะต้องสร้างประสบการณ์ดี ๆ ที่น่าจดจำมากมายให้กับเธอได้แน่นอน

หลังจากนั้น Only Yesterday ก็พาคุณชื่อย้อนกลับไปในปี 1966 และจับภาพไปที่ ทาเอโกะ ในวัย 10 ขวบ พร้อมกับบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ยังคงค้างอยู่ในความทรงจำของเธอ

ความทรงจำแรกที่คุณได้รับรู้ก็คือ เรื่องราวเมื่อครั้งที่ ทาเอโกะ ในวัยเด็กได้ไปเที่ยวที่บ่อน้ำพุร้อนอาตามิเป็นครั้งแรก แม้จะเป็นบ่อน้ำพุร้อนชื่อดังที่คนโตเกียวรู้จักกันเป็นอย่างดี แต่เพราะความตื่นเต้นในความสวยงามของบ่อน้ำพุร้อนที่สร้างอย่างปราณีต ทำให้ ทาเอโกะ ลงแช่น้ำร้อนเพลินจนกระทั่งเป็นลมหมดสติไป

เหตุการณ์ต่อมาก็คือความทรงจำของ ทาเอโกะ เมื่อครั้งได้กินสับปะรดเป็นครั้งแรกในช่วงทศวรรษที่ 1960 สับปะรดถือเป็นผลไม้เมืองร้อนที่มีราคาแพง ดังนั้น ทาเอโกะ และครอบครัวจึงรู้สึกตื่นเต้นมาก แต่เพราะเป็นผลไม้ที่แปลกและหายาก ทำให้ไม่มีใครรู้วิธีการปอกเปลือก เพื่อนำเนื้อที่อยู่ข้างในมากิน จึงเก็บสับปะรดที่ซื้อมาไว้เป็นเวลานานเกินไป จนกระทั่งเสียรสชาติ

นอกจากเรื่องของบ่อน้ำพุร้อนและสับปะรดแล้ว ความทรงจำหนึ่งที่ ทาเอโกะ ไม่เคยลืมเลยก็คือ ประสบการณ์ความรักในสมัยชั้นประถม ที่มีเด็กผู้ชายมาสารภาพรักกับเธอเป็นครั้งแรก แม้จะเป็นเพียงความรักแบบเด็ก ๆ แต่ก็เป็นที่ ทาเอโกะ รู้สึกประทับใจมาก

หลังจากที่ขบวนรถไฟมาถึงจังหวัดยามากาตะ Only Yesterday ก็ตัดภาพกลับไปยังเหตุการณ์ปัจจุบันอีกครั้ง ที่สถานีรถไฟคนที่มายืนรอรับ ทาเอโกะ ก็คือ โทชิโอะ ชายหนุ่มซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกับพี่ชายของเธอ

ที่บ้านของ โทชิโอะ ซึ่งมีอาชีพทำการเกษตร ทาเอโกะ ได้มีโอกาสทดลองทำอะไรหลาย ๆ อย่างที่เธอสนใจ เริ่มตั้งแต่การออกไปทำงานในไร่เพื่อเก็บเกี่ยวดอกคำฝอย, ลองขับรถแทรกเตอร์, เรียนรู้การทำฟาร์มแบบปลอดสารพิษ หรือการไปท่องเที่ยวที่ ซาโอ (Zaoh) ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดยามากาตะ

แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ เพียงไม่กี่วัน แต่ ทาเอโกะ ก็รู้สึกสนุกกับการมาพักร้อนครั้งนี้มาก การได้อยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และการได้ทดลองทำงานหลายอย่างในไร่ ทำให้ ทาเอโกะ เริ่มคิดว่าในเวลานี้เธอได้ใกล้ชิด และเข้าใจวิถีชีวิตของชาวชนบทเป็นอย่างดี

จุดพลิกผันของ Only Yesterday อยู่ในส่วนของเรื่อง เมื่อ ทาเอโกะ ได้รับคำชักชวนอย่างไม่คาดฝันจาก คุณย่าของ โทชิโอะ ให้มาใช้ชีวิตอยู่ที่จังหวัดยามากาตะอย่างถาวร ด้วยการแต่งงานกับ โทชิโอะ

ในครั้งแรกที่ได้ยิน ทาเอโกะ รู้สึกตกใจและสับสนมาก เพราะแม้เธอจะชอบชีวิตแบบชาวชนบทมากเพียงใด แต่ความคิดที่จะมาตั้งรกราก ใช้ชีวิตอยู่แบบถาวรด้วยการแต่งงานเป็นเมียของชาวานานัน ก็ไม่เคยมีอยู่ในหัวของเธอเลยแม้แต่บ่อย

คำชักชวนของคุณย่า ทำให้ ทาเอโกะ เริ่มหวนกลับไปคิดถึงทบทวนถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผ่านมาในอดีตอีกครั้ง ความทรงจำเกี่ยวกับเพื่อนนักเรียนชายสมัยเด็กที่ชื่อ อาเบะ ซึ่งเธอเคยหลงลืมไป เริ่มฉายภาพออกมาให้เห็นเด่นชัดมากขึ้นเรื่อย ๆ

อาเบะ เป็นนักเรียนชายที่ย้ายเข้ามาใหม่ตอนชั้นป.5 ด้วยบุคลิกท่าทาง และการแต่งตัวที่สกปรก ทำให้นักเรียนหญิงทุกคนในห้องรู้สึกรังเกียจ สำหรับ ทาเอโกะ แล้ว ลึก ๆ ในใจเธอก็รู้สึกรังเกียจ อาเบะ ด้วยเช่นกัน แต่เมื่อต้องแสดงออกมา ทาเอโกะ ก็เลือกที่จะเก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจ และยอมพูดคุยกับ อาเบะ ด้วยดี เหมือนกับที่เธอปฏิบัติกับเพื่อนร่วมห้องคนอื่น ๆ

อยู่มาวันหนึ่ง มีเหตุให้ อาเบะ ต้องย้ายโรงเรียนกะทันหัน ครูประจำชั้นให้นักเรียนทุกคนลุกขึ้นยืน เพื่อจับมือและกล่าวคำอำลา กับ อาเบะ เป็นครั้งสุดท้าย แต่แล้วเหตุการณ์ที่ ทาเอโกะ ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น อาเบะ ซึ่งเดินจับมือกับเพื่อนร่วมห้องทุกคน กลับปฏิเสธที่จะจับมือกับเธอ เหมือนกับว่าจะรับรู้ถึงความรู้สึกแท้จริงที่ ทาเอโกะ มีต่อเขาได้

ปฏิกิริยาที่ อาเบะ มีต่อเธอ และความรู้สึกตกใจ สับสน หลังจากที่ได้ยินคำชักชวนของคุณย่า ทำให้ ทาเอโกะ เริ่มรู้สึกตัวว่า แท้ที่จริงแล้วสิ่งต่าง ๆ ที่เธอแสดงออกมานั้นเป็นเพียงการเสแสร้งมอมมงที่เธอมีต่อธรรมชาติ มีต่อการทำงาน และการใช้ชีวิตแบบชาวชนบทที่เธอเคยคิดว่าสวยงามนั้น แท้จริงแล้วก็เพียงแค่ว่าความคิดผิวเผิน ในแบบของคนเมืองทั่วไปเท่านั้น

บทสรุปของ Only Yesterday จบลงด้วยดี หลังจากที่ ทาเอโกะ ได้ใช้เวลาอยู่กับตัวเอง คิดและไตร่ตรองถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิตอย่างรอบคอบ เธอก็สามารถเข้าใจถึงตัวตนและความต้องการแท้จริงของตนเองมากขึ้น

ฉากสุดท้ายของ Only Yesterday ปิดลงด้วยภาพของ ทาเอโกะ ที่ตัดสินใจเดินทางกลับไปยังจังหวัดยามากาตะอีกครั้ง เพื่อทำตามสิ่งที่หัวใจของเธอเรียกร้องอย่างแท้จริง โดยครั้งนี้ มี โทชิโอะ หนุ่มชาวานาผู้กุมหัวใจเธอ เป็นผู้มาคอยรับอยู่ที่สถานีปลายทาง

7. Porco Rosso (1992)

อำนวยการสร้าง	:	โทรุ ฮาระ, เรียวอิจิ ซาโตะ
กำกับภาพยนตร์	:	สหายาโอะ มียาซากิ
บทภาพยนตร์	:	สหายาโอะ มียาซากิ
ดนตรีประกอบ	:	โจ ฮิไซชิ, โทคิโกะ คาโตะ
ความยาว	:	93 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น	:	Kurenai no Buta
(คำแปล)	:	หมูสีแดง

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Porco Rosso เริ่มต้นขึ้นในทวีปยุโรปช่วงหน้าร้อนของปี 1929 เมื่อวันพักผ่อนอันแสนสงบของ ปอร์โกลี นักล่าเงินรางวัลฝีมือฉกาจแห่งทะเลอาเดรียติก ถูกบกรบกวนด้วยเสียงจากโทรทัศน์ ที่โทรมาขอความช่วยเหลือ พร้อมทั้งบอกข่าวว่าขณะนี้ กลุ่มโจรสลัด มัมม่า ยูโด กำลังออกอาละวาด หมายตาที่จะปล้นเรือบรรทุกค่าจ้างคนงานเหมืองแร่ ซึ่งภายในเรือลำนั้นมี กลุ่มเด็กนักเรียนหญิงโดยสารติดมาด้วย

สำหรับหับ ปอร์โกลี กลุ่มโจรสลัด มัมม่า ยูโด ไม่ใช่สิ่งที่ต้องไปใส่ใจ แต่กลุ่มเด็กนักเรียนหญิงที่อยู่บนเรือต่างหาก ที่ทำให้เขาไม่สามารถอยู่นิ่งเฉยได้ ทันทีที่วางหูโทรศัพท์ ปอร์โกลี ก็เดินไปติดเครื่องยนต์เครื่องบินทะเลสีแดงคู่ใจที่จอดรออยู่ พร้อมกับบินออกจากที่พักไป และหลังจากนั้นไม่นาน ชาวชายชนะอย่างดงามของ ปอร์โกลี ก็แพร่กระจายไปทั่วท้องทะเลอาเดรียติกอีกครั้ง

ที่โฮเต็ลอะเดรียโน ซึ่งเป็นทั้งแหล่งรวมของนักล่าเงินรางวัล และเหล่าโจรสลัดทั่วทะเลอาเดรียติก จิน่า อดีตคนรักของ ปอร์โกลี ซึ่งเป็นทั้งเจ้าของและนักร้องประจำกำลังร้องเพลงอยู่ในบาร์ ปอร์โกลี แวะเวียนมาหา จิน่า เหมือนอย่างที่เคยทำอยู่เป็นประจำ และที่นั่นเองที่เขาได้พบกับ เคอร์ติส นักบินรับจ้างฝีมือดีชาวอเมริกัน ผู้ซึ่งจะกลายมาเป็นคู่แข่งของเขาในอนาคตเป็นครั้งแรก

หลังจากบาร์เลิกลีก จิน่า เข้ามาคุยกับ ปอร์โกลี ซึ่งกำลังนั่งกินอาหารอยู่ ทั้งคู่คุยกันถึงอดีตที่ผ่านมา คุยกันถึงเรื่องสามเณรจิน่าที่ตายไปเพราะสงคราม จิน่า บอกปอร์โกลีว่า สำหรับเธอแล้ว เขาเป็นความทรงจำดี ๆ เพียงหนึ่งเดียวที่ยังหลงเหลืออยู่ ปอร์โกลี รับฟังอย่างสงบ บทสนทนา ระหว่าง ปอร์โกลี กับ จิน่า บ่งบอกให้รู้ว่า ครั้งหนึ่งก่อนที่ ปอร์โกลี จะกลายร่างไปเป็นหมูโดยไม่รู้สาเหตุ เขาก็เคยมีร่างกายเป็นมนุษย์เหมือนผู้คนปกติทั่ว ๆ ไป

ที่เกาะส่วนตัวของ ปอร์โกลี สถานีวิทยุรายงานข่าวการออกปล้นครั้งใหญ่ของสหพันธ์โจรสลัด ซึ่งมีกลุ่ม มัมม่า ยูโด รวมอยู่ด้วย สหพันธ์โจรสลัดได้ทิ้งข้อความท้าทายให้กับ ปอร์โกลี เมื่อได้ยิน ปอร์โกลี ตัดสินใจรับคำท้า แต่ก่อนที่จะประมือกับโจรสลัด ปอร์โกลี มีสิ่งสำคัญที่ต้องทำก่อน ก็คือนำเครื่องบินทะเลคู่ใจซึ่งมีสภาพทรุดโทรม ไปซ่อมบำรุงที่เมืองมิลานในประเทศอิตาลี

ในระหว่างเดินทาง ปอร์โกลี ต้องเผชิญหน้ากับ เคอร์ติส ซึ่งถูกกลุ่มโจรสลัดว่าจ้างมาให้จัดการกับเขา เพราะรู้ว่าเครื่องบินของตนเองอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อม ปอร์โกลี จึงพยายามบินหนีอย่างสุดความสามารถ แต่โชคร้ายที่เครื่องยนต์ก็เกิดขัดข้องขึ้นมาอย่างกะทันหัน ทำให้เครื่องบินของ ปอร์โกลี ถูก เคอร์ติส ยิงจนตกทะเลไป

ในขณะที่ ปอร์โกลี ซึ่งรอดพ้นการตามล่าของ เคอร์ติส มาได้ และกำลังขนซากเครื่องบินทะเลคู่ใจไปซ่อมที่เมืองมิลานนั้น ชาวการฟ่ายแพ้ของ ปอร์โกลี ก็ดังไปทั่วทะเลอาเดรียติก เมื่อถึง

มิลาน ปอร์โก ก็ตรงไปที่ห้องของ พิคโคโล นายช่างใหญ่ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเขาทันที และที่นั่นเอง ที่เขาได้พบกับ ฟิโอ ซึ่งเป็นหลานสาวของ พิคโคโล

ในครั้งแรกเมื่อ ปอร์โก รู้ว่า ผู้ที่จะทำการร่างแบบซ่อมเครื่องบินทะเลให้กับเขาก็คือ ฟิโอ สาวน้อยที่มีอายุเพียงแค่ 17 ปี ปอร์โก ก็แสดงความไม่เชื่อใจออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ในที่สุดด้วยความมุ่งมั่นที่มีต่อการทำงานของ ฟิโอ ก็สามารถทำให้ ปอร์โก ยอมรับในตัวเธอได้ในที่สุด

สำหรับประเทศอิตาลี ซึ่งขณะนี้ถูกปกครองด้วยระบอบเผด็จการฟาสซิสต์ ปอร์โก ก็ออกจากทัพอากาศอิตาลี และหันมาประกอบอาชีพเป็นนักล่าเงินรางวัล จึงเปรียบเสมือนเป็นผู้ทรยศต่อประเทศชาติ ดังนั้นเพื่อหลบเจ้าหน้าที่รัฐที่กำลังสะกดรอยตามอยู่ ปอร์โก จึงตัดสินใจนำเครื่องบินที่เพิ่งซ่อมเสร็จขึ้นบินทันทีโดยไม่มีการทดสอบ

แต่ก่อนที่จะนำเครื่องขึ้น ปอร์โก ก็ต้องพบกับเรื่องน่าปวดหัวอีกครั้ง เมื่อ ฟิโอ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการซ่อมเครื่องบินขึ้นกรานจะตาม ปอร์โก ไปด้วย ด้วยเหตุผลว่าเป็นความรับผิดชอบของเธอ ที่จะต้องซ่อมเครื่องบินให้ออกมาดีที่สุดในขั้นสุดท้าย แม้ ปอร์โก จะไม่เห็นด้วย แต่สุดท้ายด้วยความมุ่งมั่นของ ฟิโอ ก็ทำให้ ปอร์โก ใจอ่อนยอมทำตามคำขอร้องของ ฟิโอ อีกครั้ง

จุดไคลแมกซ์ของ Porco Rosso อยู่ในตอนท้ายของเรื่อง เมื่อเหล่าโจรสลัดซึ่งรู้ข่าวการกลับมาของ ปอร์โก ได้มาดักทำร้าย ปอร์โก ที่เกาะส่วนตัวของเขา ฟิโอ ซึ่งเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดได้เข้ามาพุดจนกระทั่งเหล่าโจรสลัดใจอ่อนยอมปล่อย ปอร์โก ไป นอกจากนั้น ฟิโอ ยังเรียกร้องเหล่าโจรสลัดให้ ปอร์โก ได้มีโอกาสแก้มือกับ เคอร์ติส อีกครั้ง

ในระหว่างนั้น เคอร์ติส ซึ่งแอบฟังอยู่ก็ปรากฏตัวออกมาตอบรับข้อเรียกร้องของ ฟิโอ โดยมีข้อแม้ว่าถ้า ปอร์โก เป็นฝ่ายแพ้ แพ้ ฟิโอ จะต้องยอมแต่งงานกับเขา ฟิโอ ตกลงและยื่นข้อเสนอกลับไปว่า หาก เคอร์ติส แพ้ เขาจะต้องจ่ายค่าซ่อมเครื่องบินทะเลทั้งหมดที่ ปอร์โก เป็นหนี้ อยู่ให้กับเธอแทนเช่นกัน

การต่อสู้ระหว่าง ปอร์โก และ เคอร์ติส เป็นไปอย่างดุเดือด ทั้งการรบบนท้องฟ้าด้วยเครื่องบินทะเล และการต่อสู้กันด้วยมือเปล่า เมื่อเป็นประจำเครื่องบินของทั้งคู่เกิดขัดข้องใช้การไม่ได้ สุดท้าย ปอร์โก ก็สามารถเอาชนะ ช่วย ฟิโอ ไม่ให้ต้องแต่งงานกับ เคอร์ติส ได้สำเร็จ

สำหรับ ปอร์โก แล้วการต่อสู้ครั้งนี้มีความสำคัญมากกว่าชัยชนะ หรือเงินรางวัลก้อนโตที่ได้รับ เพราะมันได้ช่วยให้ ปอร์โก ได้รับรู้ถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เขาได้ทำหายไป นั่นก็คือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และได้รู้ว่าไม่ว่าตัวเขาเองจะมีสภาพเป็นเช่นไร ก็ยังมีผู้อื่นอีกคนหนึ่งที่ยังรักและเป็นห่วงเขาด้วยใจจริงเสมอมา นั่นก็คือ จิน่า แห่งโฮเต็ลอะเดรียโนนั่นเอง

8. Ocean Waves (1993)

อำนวยการสร้าง : โทรุ ฮาระ, เรียวอิจิ ซาโตะ
 กำกับภาพยนตร์ : โมโมมิตสึ โมชิสุกิ
 บทภาพยนตร์ : ไมะระบุ (ดัดแปลงจากบทประพันธ์ดั้งเดิมของฮิมาโระ ซาเอโกะ)
 ดนตรีประกอบ : ไมะระบุ
 ความยาว : 72 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Umi ga kikoeru
 (คำแปล) : เสียงของทะเลที่ได้ยิน

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Ocean Wave เริ่มต้นขึ้นด้วยภาพของ ทาคู ที่กำลังเดินทางกลับไปร่วมงานเลี้ยงรุ่นที่จังหวัดโคจิ (Kochi) ซึ่งเป็นจังหวัดเล็ก ๆ ทางใต้ที่ตั้งอยู่บนเกาะชิโกะกุ (Shikoku) ในขณะที่เครื่องบินกำลังบินขึ้น ทาคู ก็หวนกลับไปคิดถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในช่วงหน้าร้อนเมื่อ 2 ปี ก่อน ซึ่งเป็นช่วงที่เขาและ มัตสึโนะ เพื่อนสนิท ได้พบกับ ริคาโกะ เป็นครั้งแรก

ในช่วงนั้น ทาคู และ มัตสึโนะ กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.5 ส่วน ริคาโกะ ก็เป็นนักเรียนจากโตเกียว ที่เพิ่งย้ายเข้ามาใหม่ในช่วงกลางปี สำหรับ ทาคู เขาเองไม่ได้รู้สึกตื่นเต้นไปกับการย้ายเข้ามาของ ริคาโกะ นัก ซึ่งต่างกับ มัตสึโนะ ที่รู้สึกสนใจ ริคาโกะ ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เห็น

หลังจากนั้น Ocean Wave ก็พาคนดูย้อนกลับไปสำรวจจุดเริ่มต้นของมิตรภาพระหว่าง ทาคู และ มัตสึโนะ จากรายละเอียดที่เราได้รับ ในช่วงเวลาตลอด 6 ปีที่เรียนชั้นมัธยม ทาคู ไม่เคยเรียนห้องเดียวกับ มัตสึโนะ เลย แต่สาเหตุที่ทำให้ทั้งคู่ได้มารู้จักกันก็คือ ประกาศของทางโรงเรียนที่ยกเลิกการไปทัศนศึกษาของนักเรียนชั้น ม.ต้น อย่างกะทันหัน ด้วยเหตุผลว่า เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเรียนตกต่ำลง

ทาคู และ มัตสึโนะ เป็นนักเรียนเพียง 2 คนของทั้งชั้นปี ที่กล้าแสดงความรู้สึกแท้จริงของตนเองออกมาให้ทางโรงเรียนได้รับรู้ และจากเหตุการณ์นี้เอง มิตรภาพของทั้งคู่ก็เริ่มพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ

หลังจากพาคนดูไปสำรวจจุดเริ่มต้นของมิตรภาพ และบอกเล่ารายละเอียดบางส่วนเกี่ยวกับนิสัยใจคอของตัวละครสำคัญทั้ง 2 ให้คนดูได้รับรู้ Ocean Wave ก็ตัดภาพกลับไปยังเหตุการณ์ในสมัยชั้น ม.5 อีกครั้ง เมื่อเปิดเทอมใหม่ ด้วยรูปร่างหน้าตาที่น่ารัก ความสามารถที่โดดเด่น ทั้งทางด้านการเรียนและกีฬา ทำให้ ริคาโกะ กลายเป็นที่สนใจในหมู่นักเรียนชายอย่างรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกันด้วยอุปนิสัยส่วนตัวที่ไม่ยอมคบหาใคร ก็ทำให้ชาวในทางลบเกี่ยวกับตัวเธอ ออกมามากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน

จุดพลิกผันของ Ocean Wave เกิดขึ้นหลังกลับมาจากทัศนศึกษา เมื่อ ไคฮามะ ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของ ริคาโกะ โทรมาหา ทาคู ด้วยน้ำเสียงร้อนรน บอกให้ ทาคู ช่วยมาห้าม ริคาโกะ ที่กำลังแอบเดินทางไปพบกับพ่อที่โตเกียว และบังคับให้เธอเดินทางไปเป็นเพื่อนโดยไม่เต็มใจ เมื่อได้ยินดังนั้น ทาคู จึงรีบเดินทางไปหา ไคฮามะ และ ริคาโกะ ที่สนามบินโคจิ หลังจากได้คุยกันสักพัก ทาคู จึงอาสาเดินทางไปเป็นเพื่อน ริคาโกะ ที่โตเกียวแทน

ที่โตเกียวนอกจาก ทาคู จะได้รับรู้ถึงสาเหตุแท้จริงที่ทำให้ ริคาโกะ ต้องย้ายที่เรียนอย่างไม่เต็มใจ ว่าเป็นเพราะพ่อกับแม่ของเธอหย่าขาดจากกันแล้ว ทาคู ยังได้เห็นตัวตนอีกด้านหนึ่งของ ริคาโกะ ที่ซ่อนความอ่อนแอไว้ภายในเปลือกนอกที่ดูเข้มแข็ง เย็นชาอีกด้วย

เมื่อกลับไปถึงโคจิ เหตุการณ์ทุกอย่างก็ดำเนินไปตามปกติเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ริคาโกะ ยังคงไม่คบหาใครและมี โคฮามะ เป็นเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวเหมือนเดิม แต่ที่ต่างออกไป ก็คือความสัมพันธ์ระหว่างเขากับ ริคาโกะ ที่ดูเหมือนจะแย่งไปเรื่อย ๆ เพราะผลจากข่าวที่ลือไปทั่วทั้งโรงเรียนว่า ทาคู ไปพักค้างคืนกับ ริคาโกะ ที่โตเกียวเพียงลำพัง 2 ต่อ 2

ก่อนที่จะเรียนจบชั้นมัธยมปลาย ทาคู ก็ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดอีกครั้ง ในวันสุดท้ายของงานเทศกาลประจำโรงเรียน ในขณะที่ ทาคู กำลังขนของมาทิ้งที่กองขยะ ทาคู ก็ได้เห็น ริคาโกะ กำลังยืนได้เคียงอยู่กับเพื่อนนักเรียนหญิงร่วมชั้น ที่แสดงความไม่พอใจ ริคาโกะ ในกรณีที่เธอไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การได้เคียงเป็นไปด้วยความรุนแรง ในขณะที่ ทาคู ได้แต่แอบฟังอยู่เงียบ ๆ เท่านั้น

เมื่อเหตุการณ์วุ่นวายสงบลง ริคาโกะ หันมาเห็น ทาคู ยืนอยู่ใกล้ ๆ จึงเดินเข้ามาหา คำพูดที่ ทาคู พูดออกมาทำให้ ริคาโกะ โกรธและเสียใจมาก เธอตอบหาเขาหนึ่งที่และร้องไห้วิ่งออกไป ในขณะที่เดียวกันนั่นเอง มัตสึโนะ ซึ่งเห็น ริคาโกะ ร้องไห้ก็เดินเข้ามาหา ทาคู พร้อมกับถามถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น เมื่อรู้ว่า ทาคู เป็นต้นเหตุที่ทำให้ ริคาโกะ ร้องไห้ มัตสึโนะ โกรธมาก เขาต่อย ทาคู ล้มลงและเดินจากไป และหลังจากนั้นทั้งคู่ก็ไม่ได้พูดกันอีกเลยจนกระทั่งเรียนจบไป

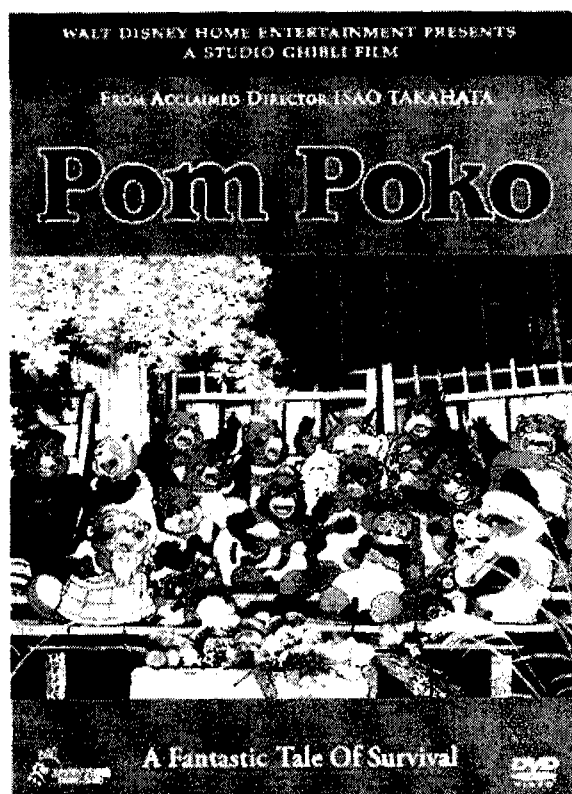
ภาพความทรงจำในอดีตของ ทาคู ล้นสุดลง เมื่อล้อของเครื่องบินแต่ละลงที่สนามบินโคจิ ในขณะที่ ทาคู กำลังเดินออกจากสนามบิน มัตสึโนะ ก็ขับรถมาจอดข้าง ๆ เพื่อรับ ทาคู กลับบ้าน ทั้งคู่คุยกันถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเจอหลังจากเรียนจบชั้นมัธยมไปแล้ว และก่อนที่จะกลับถึงบ้าน มัตสึโนะ ได้เอ่ยปากขอปรับความเข้าใจ เรื่องที่เขาผลักมือไปต่อย ทาคู ในช่วงก่อนเรียนจบ ซึ่งนั่นทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ คืบกลับมาดีเหมือนเดิมได้อีกครั้ง

ที่งานเลี้ยงรุ่น เพื่อน ๆ ทุกคนพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน แม้ว่า ริคาโกะ จะไม่ได้มาร่วมงาน แต่เรื่องของเธอก็ถูกหยิบยกมาพูดถึงอีกครั้ง ซึ่งคราวนี้เป็นในแง่มุมที่ต่างออกไป ความบาดหมางระหว่าง ริคาโกะ กับเพื่อน ๆ ในห้อง ถูกระยะเวลาทำให้เลือนหายไป แง่มุมต่าง ๆ ที่ทั้งดีและไม่ดีเกี่ยวกับตัวเธอ กลับกลายเป็นความทรงจำมีค่าที่หลายคนยากจะลืมเลือน

ฉากสุดท้ายของ Ocean Wave จบลงด้วยภาพของ ทาคู ที่ได้พบกับ ริคาโกะ อีกครั้งที่โตเกียว หลังจากที่ได้มีโอกาสทบทวนความรู้สึกของตนเองที่มีต่อ ริคาโกะ ในระหว่างเดินทางไปงานเลี้ยงรุ่นที่โคจิแล้ว ทาคู ก็สามารถบอกกับตนเองได้อย่างมั่นใจว่า แท้จริงแล้วเขานั้นรู้สึกชอบ ริคาโกะ มาโดยตลอด ซึ่งนั่นก็ตรงกับความคิดของ ริคาโกะ ในเวลานี้ ที่มีต่อ ทาคู ด้วยเช่นกัน

9. Pom Poko (1994)

อำนวยการสร้าง	:	ฮายาโอะ มียาซากิ, โทชิโอะ ชูซูกิ
กำกับภาพยนตร์	:	อิซาโอะ ทาคาฮาตะ
บทภาพยนตร์	:	อิซาโอะ ทาคาฮาตะ
ดนตรีประกอบ	:	ไมระบุ
ความยาว	:	118 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น	:	Heisei Tanuki Gassen Pom Poko
(คำแปล)	:	การต่อสู้ของเหล่าทากูกิในรัชสมัยเฮเซ

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Pom Poko เริ่มต้นขึ้นที่ภูเขาทามะ ภูเขาเล็ก ๆ ลูกหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของกรุงโตเกียว ซึ่งเป็นเขตอาศัยของเหล่าทานูกิมาช้านาน แต่แล้วช่วงเวลาแห่งความสุขของเหล่าทานูกิก็ต้องหมดไป เมื่อภูเขาทามะซึ่งเป็นแหล่งพักพิงอันอุดมสมบูรณ์แห่งสุดท้าย กำลังจะถูกทำลายลงด้วยน้ำมือมนุษย์

ในช่วงเวลานั้นกรุงโตเกียวกำลังประสบกับปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย ดังนั้นโครงการพัฒนาเมืองแห่งใหม่บริเวณภูเขาทามะจึงเริ่มต้นขึ้น เพื่อรองรับปริมาณของประชากรในกรุงโตเกียว ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเมืองที่สร้างถูกตั้งชื่อว่า Tama New Town

เมื่อที่อยู่อาศัยแห่งสุดท้ายกำลังจะถูกทำลายลง เหล่าทานูกิแห่งหุบเขาทามะจึงพร้อมใจกันออกมาต่อต้าน โดยมี กอนตะ และ โชคิจิ 2 ทานูกิหนุ่มหัวก้าวหน้าเป็นผู้นำฝูง

แผนการแรกที่เหล่าทานูกิวางเอาไว้ก็คือ การฟื้นฟูศิลปะการแปลงร่าง ซึ่งเป็นคุณสมบัติดั้งเดิมของเหล่าทานูกิที่ถูกหลงลืมไป ด้วยการส่งตัวแทนทานูกิไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเชิญเหล่าปรมาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านศิลปะการแปลงร่าง มาฝึกสอนให้กับทานูกิรุ่นใหม่ ๆ

แผนการที่สองก็คือ การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อให้รู้เท่าทัน โดยการศึกษาผ่านรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ผลิตขึ้น

แม้จะเป็นแผนที่วางเอาไว้อย่างรอบคอบ แต่เพราะต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานกว่าจะเห็นผล จึงทำให้โครงการก่อสร้างบริเวณภูเขาทามะคืบหน้าไปเรื่อย ๆ ดังเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เหล่าทานูกิจึงตัดสินใจเรียกประชุมอีกครั้ง โดยคราวนี้แผนการที่ออกมาก็คือ การจัดให้ทานูกิทุกตัวที่สามารถใช้วิชาแปลงร่างได้ ออกไปแปลงร่างหลอกพวกมนุษย์ เพื่อให้ตกใจกลัวและหนีออกไปจากบริเวณภูเขาทามะในที่สุด

ในครั้งแรกแผนการที่ทำว่าจะไปได้ด้วยดี อุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยฝีมือการแปลงร่างของเหล่าทานูกิ ทำให้งานก่อสร้างหยุดชะงัก แต่ก็ไม่ได้เพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ในไม่ช้าโครงการก่อสร้างเมืองแห่งใหม่ก็เริ่มเดินหน้าขึ้นอีกครั้ง

ในขณะที่เหตุการณ์เริ่มเข้าสู่ภาวะคับขัน ปรมาจารย์ทานูกิทั้ง 3 ที่เชี่ยวชาญวิชาการแปลงร่างก็เดินทางมาถึงภูเขาทามะ ด้วยคำแนะนำของเหล่าปรมาจารย์ ทำให้ทานูกิแห่งภูเขาทามะตัดสินใจใช้วิชาการแปลงร่าง ออกไปหลอกพวกมนุษย์อีกครั้ง โดยครั้งนี้จะเป็นการแปลงร่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นขบวนพาเหรดที่รวบรวมเหล่าปิศาจทั่วทั้งเกาะญี่ปุ่นเข้าไว้ด้วยกัน

สุดท้ายแม้ขบวนพาเหรดจะสำเร็จลงด้วยดี แต่ผลที่ได้กลับไม่เป็นไปตามความคาดคิด ขบวนพาเหรดปิศาจยิ่งใหญ่ซึ่งเหล่าทานูกิสร้างขึ้น กลับถูกมนุษย์บางคนให้เพื่อหาผลประโยชน์ให้

กับตนเอง โดยกล่าวว่าเป็นเพียงการแสดงเพื่อโฆษณาชวนชนแห่งใหม่ที่กำลังจะเริ่มเปิดดำเนินการในไม่ช้าเท่านั้น

ผลลัพธ์ที่ออกมา สร้างความรู้สึกทั้งโกรธแค้นและสิ้นหวัง ให้กับเหล่าทาสுகีแห่งภูเขาทามาเป็นอย่างมาก ในเวลานี้ความเห็นของเหล่าทาสูกีแตกออกเป็นหลายฝ่าย บ้างก็ต้องการให้เหล่าทาสูกีแปลงร่างเป็นมนุษย์ เพื่อจะได้ใช้ชีวิตปะปนกับผู้คนทั่วไปได้อย่างสงบสุข บ้างก็ต้องการใช้กำลังรุนแรงในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการออกไปเผชิญหน้ากับมนุษย์ผู้รุกรานแบบตรง ๆ และก็มีบางส่วนที่รู้สึกสิ้นหวัง จนกระทั่งตัดสินใจฆ่าตัวตายไปในที่สุด

ในตอนท้ายของเรื่อง เหล่าทาสูกีตัดสินใจเปิดเผยตัวตนต่อพวกมนุษย์ ว่าแท้ที่จริงแล้ว ขบวนการเหรตปิศาจที่มนุษย์ได้เห็น เป็นฝีมือของพวกเขาเอง พร้อม ๆ กับร่วมใจกันใช้วิชาแปลงร่างเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อเรียกจิตวิญญาณของการอนุรักษ์ธรรมชาติให้หวนกลับมา

แม้ว่าความพยายามของเหล่าทาสูกี ที่จะขัดขวางการสร้าง Tama New Town เมืองแห่งใหม่จะไม่เป็นผล แต่อย่างน้อยสิ่งที่เหล่าทาสูกีแห่งภูเขาทามาได้กระทำลงไป ก็สามารถทำให้มนุษย์ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติขึ้นมาได้บ้าง เกิดเป็นชุมชนที่ผู้คนพยายามที่จะใช้ชีวิตร่วมกันกับทาสูกีอย่างสันติ

ภาพสุดท้ายของ Pom Poko จบลงอย่างไม่เลวร้ายเกินไปนัก เหล่าทาสูกีสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของภูเขาทามาที่แปรเปลี่ยนไป ทาสูกีบางตัวที่สามารถแปลงร่างได้ ก็จะแปลงกายเป็นมนุษย์แล้วออกหางานทำ กลายเป็นพนักงานบริษัท นักบวช หรือแม้แต่หมอดู ส่วนทาสูกีที่ไม่สามารถแปลงร่างได้ ก็อาศัยต่อร่ายน้ำเป็นที่ยู่ออาศัย และรับอาหารจากพวกมนุษย์เพื่อความอยู่รอด

แม้จะเป็นวิถีชีวิตที่ต่างไปจากเดิม แต่เหล่าทาสูกีแห่งภูเขาทามาเกียตินดีที่จะโน้มรับพร้อมที่จะปรับตัว และอยู่ร่วมกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างมีความสุข

10. On Your Mark (1995)

จำนวนรายการสร้าง : โทชิโอะ ชูซูกิ
 กำกับภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ
 บทภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ
 ดนตรีประกอบ : เรียว ฮิรายามะ (เนื้อร้อง / ทำนอง)
 ชิโรสุเกะ ซาวาชิกะ (เรียบเรียงเสียงประสาน)
 Chage & Aska (ขับร้อง)
 ความยาว : 6 นาที 40 วินาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : -

เรื่องย่อ

On Your Mark คือมิวสิกวิดีโอความยาว 6 นาที 40 วินาที ที่สตูดิโอจีบิลผลิตขึ้นเพื่อโปรโมท Chge&Aska ศิลปินคู่ (Duo) แนวร็อคชาวญี่ปุ่น โดยเนื้อเรื่องของมิวสิกวิดีโอมีเพียงสั้น ๆ จับความไปที่โลกในอนาคตหลังเกิดเหตุการณ์นิวเคลียร์ระเบิดครั้งใหญ่ ทว่าทั้งโลกปกคลุมไปด้วยกัมมันตภาพรังสี พื้นผิวดินเต็มไปด้วยมลภาวะเป็นพิษร้ายแรง ทำให้มนุษย์ต้องอพยพลงใปอาศัยยังเมืองใต้ดินที่มีระบบการปกครองเข้มงวด

On Your Mark ดำเนินเรื่องแบบไม่เรียงตามลำดับเวลา มีการใช้เทคนิคการตัดสลับภาพเหตุการณ์ก่อนและหลังให้เห็นเป็นระยะ ๆ โดยเริ่มต้นจากภาพของตำรวจรัฐ ที่บุกเข้าโจมตีกลุ่มศาสนาอย่างโหดเหี้ยม หลังจากการต่อสู้ที่รุนแรงจบลง ตำรวจหนุ่มสองนายได้พบเด็กสาวปริศนาที่มีปีกสีขาวอยู่ตรงกลางหลังนอนสลบอยู่ ในสภาพที่ถูกล่ามโซ่ไว้คล้ายกับนักโทษ หลังจากช่วยเธอออกมาได้ เด็กสาวก็ถูกเจ้าหน้าที่รัฐนำตัวกลับไป

ในคืนเดียวกันนั่นเอง ตำรวจทั้งสองนั่งคิดถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น และตัดสินใจที่จะช่วยเด็กสาวที่พวกเขาพบ ให้พ้นจากการควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐ แผนการเริ่มต้นขึ้นด้วยการที่ตำรวจทั้งสองแอบเข้าไปในสถาบันค้นคว้า เมื่อเข้าไปถึงห้องชั้นใน ภาพตรงหน้าที่ได้เห็นก็คือ ภาพของเด็กสาวที่ถูกกักขัง ในสภาพที่ไม่ต่างอะไรไปจากสัตว์ทดลอง

ทันทีที่นำตัวเด็กสาวออกมา สัญญาณเตือนภัยก็ดังขึ้น ตำรวจทั้งสองรีบพาตัวเด็กสาวขึ้นรถ ขับพานี้ออกไปจากสถาบันค้นคว้า แต่สุดท้ายการช่วยเหลือก็ล้มเหลว รถที่ทั้งสามคนใช้เป็นพาหนะในการหลบหนี ถูกเครื่องบินไล่ล่าของตำรวจรัฐยิงจนตกจากทางลอยฟ้า ร่วงลงไปยังพื้นดินเบื้องล่าง

ภาพตัดกลับไปยังเหตุการณ์ ที่ตำรวจทั้งสองพบได้กับเด็กสาวเป็นครั้งแรกอีกครั้ง และหลังจากนั้นก็เป็นการพยายามของตำรวจทั้งสอง ในการช่วยเด็กสาวให้พ้นจากการควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐ แต่ครั้งนี้ผลลัพธ์ที่ได้ต่างออกไป ตำรวจทั้งสองสามารถหนีพ้นจากการไล่ล่า และช่วยเด็กสาวออกมาได้สำเร็จ

ตำรวจหนุ่มทั้งสองขับรถพาเด็กสาวหนีออกมาจากเมืองใต้ดิน อุโมงค์ที่เป็นช่องทางพาทั้งสามออกไปสู่โลกภายนอก มีป้ายเตือนอันตรายจากกัมมันตภาพรังสีติดให้เห็นเป็นระยะ ๆ หากแต่เมื่อพ้นปากอุโมงค์ไปแล้ว ภาพของโลกภายนอกที่ได้เห็น กลับเป็นโลกที่ท้องฟ้ามีสีครามสดใส และพื้นผิวดินเต็มไปด้วยสีเขียวของต้นไม้ และท้องทุ่งหญ้าตามธรรมชาติที่งดงาม

ฉากสุดท้ายของ On Your Mark จบลงด้วยรอยยิ้มของเด็กสาวและตำรวจหนุ่มทั้งสองพร้อม ๆ กับภาพของปีกสีขาวที่กางออก โบกยบินอยู่บนท้องฟ้าได้อย่างเสรี

11. Whisper of the Heart (1995)

อำนวยการสร้าง : ฮายาโอะ มียาซากิ, ทากาชิ ไชจิ, โทชิโอะ ชูซูกิ, ยาสุโยชิ โทคุมะ, เซอิจิโร่ ยูจิเอะ
 กำกับภาพยนตร์ : โยชิฟูมิ คอนโดะ
 บทภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ (ดัดแปลงจากหนังสือการ์ตูนของ อาโออิ ฮิโระกิ)
 ดนตรีประกอบ : ยูจิ โนมิ
 ความยาว : 111 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Mimi wo sumaseba
 (คำแปล) : ถ้าหากเธอตั้งใจฟังให้ดี ๗ แล้วละก็...

เรื่องย่อ

Whisper of the Heart เปิดเรื่องขึ้นด้วยภาพของ ชิซึกุ เด็กนักเรียนชั้นมัธยมต้นธรรมดา ๆ คนหนึ่ง ชิซึกุ อาศัยอยู่กับครอบครัวซึ่งประกอบด้วย พ่อ ที่ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดประชาชน แม่ ที่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาคือ และ พี่สาว ที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ด้วยนิสัยรักการอ่านและความช่างสังเกตของเธอ ทำให้ ชิซึกุ ได้รู้จักกับเด็กหนุ่มที่ชื่อ เซจิ เข้าโดยบังเอิญในช่วงหน้าร้อนหนึ่งของเดือนสิงหาคม

ในครั้งแรกนั้น เซจิ เป็นเพียงชื่อของผู้ชายแปลกหน้า ที่สร้างความสงสัยในใจให้กับ ชิซึกุ ได้ทุกครั้งที่เธอหยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน เพราะไม่ว่า ชิซึกุ จะหยิบหนังสือที่ยืมจากห้องสมุดเล่มใดขึ้นมาก็ตาม จะต้องมียี่ห้อของ เซจิ เขียนอยู่บนบัตรยืมหนังสือก่อนหน้าเธอทุกครั้งไป

ชิซึกุ ได้แต่เก็บความสงสัยนี้ไว้ในใจ จนกระทั่งวันหนึ่งในขณะที่เธอกำลังเดินทางไปห้องสมุด เธอก็ได้พบกับแมวแปลกหน้าสีขาวตัวหนึ่งเข้าโดยบังเอิญ ด้วยความสนใจทำให้ ชิซึกุ ตัดสินใจเดินตามแมวตัวนั้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งไปหยุดอยู่ที่ร้านขายของเก่าแห่งหนึ่ง และที่ร้านแห่งนี้เองที่ ชิซึกุ ได้พบกับตุ๊กตาแมวที่ชื่อ บารอน และ นิชิ คุณตาของ เซจิ ที่เป็นเจ้าของ บารอน

การเดินทางครั้งนี้ นอกจากจะนำเธอไปสู่โลกแห่งจินตนาการ ที่เธอไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนแล้ว ยังเป็นการชักนำให้เธอได้รู้จักกับ เซจิ เด็กหนุ่มที่เธอเฝ้าคิดถึงมาตลอดอีกด้วย

แม้ตอนแรก ด้วยท่าทางกวน ๆ ของ เซจิ จะทำให้ ชิซึกุ รู้สึกไม่ชอบใจนัก แต่เพราะความเปิดเผย จริงใจ และความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้า ที่จะเป็นช่างทำไวโอลินที่มีชื่อเสียงของเขา ทำให้ ชิซึกุ เริ่มมอง เซจิ ใหม่ด้วยสายตาที่ชื่นชม และนับจากวันนั้นเป็นต้นมา ความสัมพันธ์ระหว่าง ชิซึกุ และ เซจิ ก็ก้าวหน้ามากขึ้นตามลำดับ

จุดพลิกผันของ Whisper of the Heart เกิดขึ้นเมื่อ เซจิ บอกกับ ชิซึกุ ว่า เขาตัดสินใจเดินทางไปอิตาลี เพื่อไปฝึกฝนเป็นช่างทำไวโอลินมืออาชีพ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกงานเป็นระยะเวลา 2 เดือนก่อน ซึ่งนั่นหมายความว่า ความสัมพันธ์ที่กำลังเดินไปได้ด้วยดีระหว่างเขาและ ชิซึกุ จะต้องสะดุดลง

ในครั้งแรกที่ได้ยิน ชิซึกุ รู้สึกตกใจและสับสนมาก การตัดสินใจของ เซจิ ทำให้ ชิซึกุ เริ่มหันกลับมามองตนเองใหม่อีกครั้ง ในขณะที่ เซจิ มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้า และพยายามต่อสู้เพื่อไปถึงความฝันนั้น แต่ตัวเธอเองกลับหยุดนิ่งอยู่กับที่ เป็นได้เพียงเด็กนักเรียนชั้นมัธยมต้นธรรมดา ๆ คนหนึ่ง ที่ยังค้นหาตัวเองไม่พบเท่านั้น

เพื่อสลัดความว้าวุ่นในใจที่เกิดขึ้นให้หมดไป ชิซึกุ ตัดสินใจแตงนิยายขึ้นมาเรื่องหนึ่ง โดยอาศัย บารอน ตุ๊กตาแมวที่เธอประทับใจเป็นตัวละครเอกของเรื่อง และหากเธอสามารถทำได้

สำเร็จก่อนที่ เซจิ จะมีงานเสร็จแล้วละก็ อย่างน้อยมันก็เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า เธอก็มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และมีความมุ่งมั่นมากพอที่จะไปถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้ เหมือนดังเช่นที่ เซจิ กำลังกระทำอยู่ในตอนนี้

จุดไคลแมกซ์ของ Whisper of the Heart อยู่ในตอนท้ายของเรื่อง เมื่อ ชิซึกุ สามารถแต่งนิยายได้สำเร็จทันเวลา เธอเอาต้นฉบับที่เขียนเสร็จแล้วไปให้ นิชิ อ่าน และขอร้องให้เขาช่วยวิจารณ์ตามความเป็นจริง

คำพูดของ นิชิ ที่กล่าวออกมานั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของ ชิซึกุ ในเวลานี้ได้ดีที่สุด เพราะแม้ว่านิยายที่ ชิซึกุ แต่งจะเต็มไปด้วยรอยตำหนิมากมาย แต่อย่างน้อยมันก็เป็น การพิสูจน์แล้วว่า ตัวของเธอเองก็มีคุณค่า มีความสามารถมากพอที่จะทำบางสิ่งบางอย่าง ให้สำเร็จออกมาเป็นรูปร่างดังที่ตั้งใจไว้ได้

นอกจากจะได้รับรู้จุดบกพร่องของตนเองแล้ว ชิซึกุ ยังได้มีโอกาสรู้ถึงอดีตอันแสนเศร้าของ นิชิ และที่มาของ บารอน ตุ๊กตาแมวที่ ชิซึกุ นำมาใช้เป็นตัวละครเอกในนิยายของเธออีกด้วย แท้ที่จริงแล้ว บารอน เป็นเหมือนสัญลักษณ์แทนใจ ที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง นิชิ และอดีตคนรักของเขา เมื่อครั้งที่ นิชิ ยังเป็นนักศึกษาอยู่ที่ประเทศเยอรมัน แต่เพราะไฟสงครามจึงทำให้ นิชิ ต้องแยกจากคนรัก และไม่มีโอกาสได้พบกันอีกเลยจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

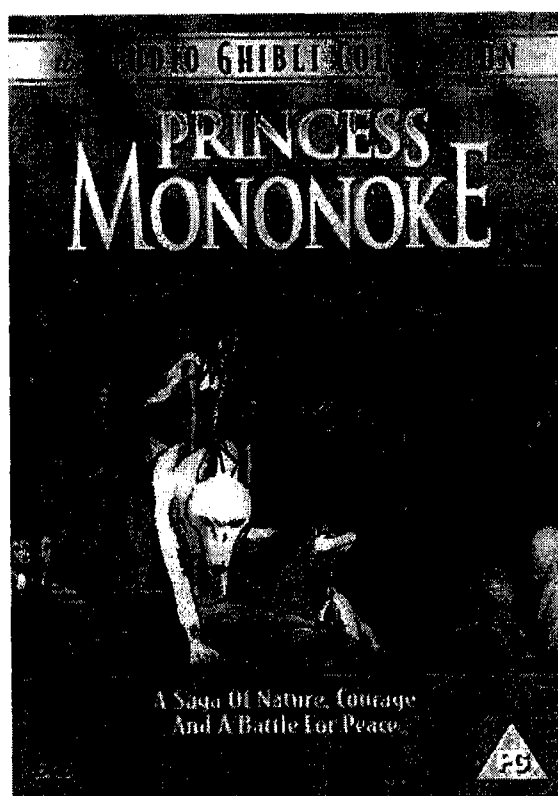
ฉากสุดท้ายของ Whisper of the Heart จบลงด้วยความสุข หลังจากการฝึกงานที่ประเทศอิตาลีสิ้นสุดลง เซจิ ก็กลับมาหา ชิซึกุ ในตอนรุ่งเช้า เขาพา ชิซึกุ ไปดูพระอาทิตย์ขึ้นที่เนินเขาของหมู่บ้าน และ ณ ที่แห่งนั้นเอง เซจิ ก็บอกรัก ชิซึกุ พร้อมกับขอเธอแต่งงาน

“...ชิซึกุ คือว่า ฉันก็ไม่ว่าหรอกนะว่ามันจะอีกนานเท่าไร แต่ว่า...เธอจะแต่งงานกับฉันได้มั๊ย ฉันจะเป็นช่างทำไวโอลินให้แล้ว แล้วหลังจากนั้น...”

เมื่อสิ้นเสียงของ เซจิ ชิซึกุ หันหน้ากลับไปมองเขาด้วยรอยยิ้ม พร้อมกับพยักหน้า และกล่าวคำตอบรับคำขอของ เซจิ ออกมาอย่างมีความสุข

12. Princess Mononoke (1997)

อำนวยการสร้าง	:	โทชิโอะ ชูซูกิ, ยาสึโยชิ โทคุมะ, เซอิจิโร่ ยูจิเอะ, ยูทาเกะ นาริตะ
กำกับภาพยนตร์	:	ฮายาโอะ มียาซากิ
บทภาพยนตร์	:	ฮายาโอะ มียาซากิ
ดนตรีประกอบ	:	โจ อีไซชิ
ความยาว	:	134 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น	:	Mononoke Hime
(คำแปล)	:	เจ้าหญิงของจิตวิญญาณแห่งสรรพสิ่ง

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Princess Mononoke เริ่มต้นขึ้นเมื่อหมู่บ้านของเจ้าชาย อะชิทากะ แห่งราชวงศ์เอมิชิ ถูกอสูรทาทาริ (Tatari Gami) บุกเข้าทำลาย เพื่อช่วยเหลือหมู่บ้านให้ปลอดภัยเจ้าชายอะชิทากะ จึงจำเป็นต้องสังหารอสูรตนนั้นเสีย แต่นั่นก็ทำให้เขาได้รับบาดเจ็บที่แขนขวา เป็นบาดแผลต้องคำสาปที่เกิดจากความโกรธแค้น ซึ่งฝังในตัวมนุษย์ของอสูรร้าย ซึ่งแท้ที่จริงแล้วก็คือเทพหมาป่าที่ถูกความมืดเข้าครอบงำ

หลังการต่อสู้สิ้นสุดลง อะชิทากะ จำเป็นต้องเดินทางออกไปจากหมู่บ้านไปทางทิศตะวันตก ตามคำแนะนำของแม่เต่าหมอดู เพื่อค้นหาหนทางแก้ไขคำสาปที่กำลังกัดกินร่างกายของ อะชิทากะ ไปเรื่อย ๆ พร้อมกับค้นหาว่าอะไรคือสาเหตุ ที่เปลี่ยนให้เทพหมาป่ากลายเป็นอสูร ในระหว่างการเดินทาง อะชิทากะ ได้พบ จิโกะ นักบวชลึกลับเข้าโดยบังเอิญ หลังจากเล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาให้ฟัง จิโกะ จึงแนะนำให้ อะชิทากะ เดินทางไปหาเทพผู้สร้างแห่งพงไพร ผู้มีอำนาจหนึ่งเดียวที่จะช่วยแก้คำสาปให้กับเขาได้

หลังจากแยกทางกับ จิโกะ อะชิทากะ เดินทางต่อไปจนกระทั่งถึงริมแม่น้ำสายหนึ่ง ณ ที่แห่งนี้เอง เขาได้ช่วยชีวิตคนของโลหนะนครเข้าโดยบังเอิญ และได้มีโอกาสพบกับเทพหมาป่าโมโร และ ชัน เด็กสาวซึ่งเป็นลูกเลี้ยงของเทพหมาป่าเป็นครั้งแรก เหตุการณ์ผ่านไปโดยไม่อะไรเกิดขึ้น อะชิทากะ ตัดสินใจพาคนเจ็บทั้งสองไปส่งยังโลหนะนคร และได้รับการรับรองอย่างดีเมื่อไปถึง

ที่โลหนะนคร อะชิทากะ ได้พบกับท่านหญิง อิบิชิ ผู้นำแห่งโลหนะนคร หลังจากสนทนากัน อะชิทากะ ก็ได้รู้ถึงความปรารถนาของ อิบิชิ ที่ต้องการให้ทรัพยากรจากผืนป่า เพื่อขยายอำนาจ และความมั่งคั่งให้กับตนเอง และที่สำคัญ อะชิทากะ ยังได้รับรู้ว่า แท้ที่จริงแล้วต้นเหตุที่ทำให้เทพหมาป่ากลายเป็นอสูรร้าย ก็เพราะลูกกระสุนจากปืนไฟที่ อิบิชิ ยิงเข้าใส่นั้นเอง

การสนทนาจบลงด้วยความสับสนในใจของ อะชิทากะ เมื่อ อิบิชิ ชักชวนให้เขาเข้าเป็นพวก เพื่อร่วมสังหารเทพผู้สร้างแห่งพงไพรด้วยกัน โดยนางกล่าวว่านอกจากจะเป็นการปลดปล่อย ชัน ให้หลุดพ้นจากวิถีชีวิตแบบหมาป่าแล้ว เลือดของเทพผู้สร้างแห่งพงไพร ยังสามารถช่วยถอนคำสาปให้กับเขาได้อีกด้วย

อะชิทากะ ตัดสินใจไปจากโลหนะนคร แต่ทันใดนั้นเองความวุ่นวายก็เกิดขึ้น เมื่อ ชัน บุกเข้ามายังโลหนะนครเพื่อหมายจะสังหาร อิบิชิ ท่ามกลางวงล้อมของผู้คนในโลหนะนคร การต่อสู้ตัวต่อตัวระหว่าง ชัน กับ อิบิชิ ก็เกิดขึ้น อะชิทากะ ซึ่งเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดจึงเข้ามาขัดขวาง จนกระทั่งตนเองถูกปืนไฟยิงใส่ ได้รับบาดเจ็บสาหัส

เพื่อช่วย อะชิทาเกะ ที่บาดเจ็บสาหัส ชัน ตัดสินใจพาเขาไปหาเทพผู้สร้างแห่งพงไพร สุดท้ายแม้บาดแผลจะได้รับการเยียวยา แต่คำสาปที่แขนขวาของ อะชิทาเกะ ก็ยังคงอยู่ และขยาย ตัวกว้างขึ้นไปเรื่อย ๆ ในขณะเดียวกันนั้นฝ่ายกองทัพมนุษย์ ซึ่งนำโดย โอคโคะโทะนุชิ (Okkotonushi) เทพมนุษย์อายุ 500 ปี ก็กำลังเตรียมทำสงครามขึ้นแตกหักกับฝ่ายมนุษย์ ซึ่งมี อิโบชิ และ จิโกะ เป็นแกนนำ

แท้จริงแล้ว จิโกะ เป็นนักบวชที่ได้รับคำสั่งจากองค์จักรพรรดิ ให้นำเอาศีรษะของเทพผู้สร้างแห่งพงไพรกลับมาถวาย เนื่องจากมีความเชื่อว่าสามารถนำไปใช้เป็นยาอายุวัฒนะ ทำให้ไม่แก่ ไม่ตายได้ แผนการที่ จิโกะ วางไว้ก็คือ หลอกใช้ชาวเมืองโลหนะนครไปเป็นทัพหน้า เข้าโจมตี เหล่ามนุษย์โดยไม่บอกถึงเรื่องกับดักระเบิดที่ฝังไว้ใต้ดิน

ในขณะที่สงครามดำเนินไปอย่างดุเดือด โลหนะนครก็ถูกลอบโจมตีจากกลุ่มชามูไรที่หวัง จะครอบครองสมบัติของโลหนะนคร อะชิทาเกะ รับปากชาวเมืองที่เหลืว่าจะไปแจ้งข่าวนี้ให้กับ อิโบชิ ซึ่งออกไปตามล่าเทพผู้สร้างแห่งพงไพรกับ จิโกะ ให้รับรู้

อะชิทาเกะ ตามไปจนกระทั่งถึงที่พำนักของเทพผู้สร้างแห่งพงไพร ซึ่งมี อิโบชิ และ จิโกะ เฝ้ารออยู่ก่อนแล้ว ณ ที่แห่งนั้นเอง อะชิทาเกะ ได้พบกับ โอคโคะโทะนุชิ ที่ถูกความมืดเข้าครอบงำ จนกลายร่างเป็นอสูร และได้ดูดกลืน ชัน เข้าไปภายในร่างกาย อะชิทาเกะ พยายามช่วย ชัน ออกมา พร้อม ๆ กับเทพผู้สร้างแห่งพงไพรที่ปรากฏกายขึ้น

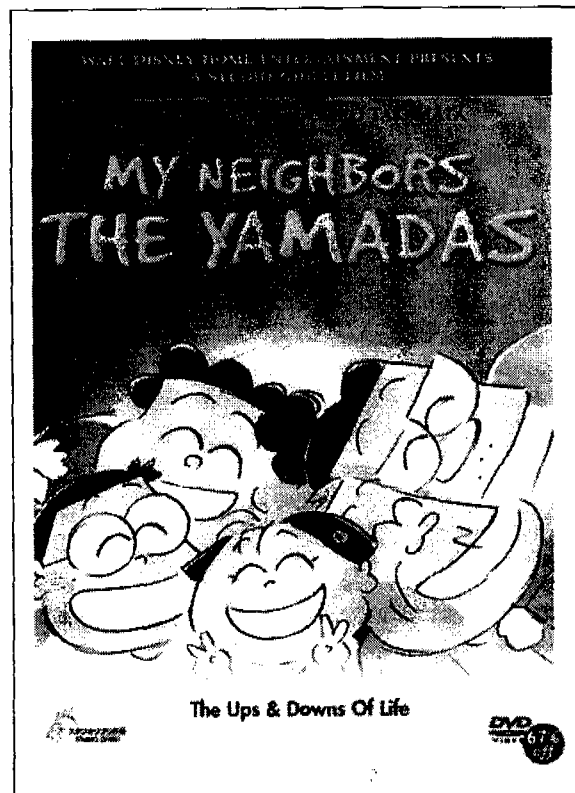
หลังจากเหตุการณ์ทั้งหมดสงบลง อิโบชิ อาศัยช่วงเวลาที่ถูกฝ่ายไม่ทันระวังตัว ยิงปืนไฟไปตัดศีรษะเทพผู้สร้างแห่งพงไพรจนขาดตกลงมา เทพผู้สร้างแห่งพงไพรที่ไร้ศีรษะได้กลายร่างเป็น “ผู้ลัญจกรในยามราตรี” (Didarabocchi) และเริ่มต้นทำลายล้างทุกสิ่ง เพื่อนำศีรษะของตนเอง กลับคืนมา

ฉากสุดท้ายของ Princess Mononoke จบลงด้วยดี เมื่อเทพผู้สร้างแห่งพงไพรได้ศีรษะ ของตนกลับคืน ทำให้ผืนป่าและสายน้ำที่ถูกทำลายกลับสู่สภาพเดิม อิโบชิ และ จิโกะ ได้รับบทเรียน จากการกระทำของตนเองไปตามสมควร โลหนะนครซึ่งเป็นตัวแทนของความโลภ มักใหญ่ใฝ่สูงของ มนุษย์ถูกทำลายจนหมดสิ้น

ส่วน อะชิทาเกะ และ ชัน นั้นแม้สุดท้ายจะต้องลาจาก เพื่อไปตามหาหน้าที่และอุดมการณ์ ที่ตนยึดถือ แต่คำพูดที่ทั้งสองกล่าวลั่นเต็มไปด้วยความหวัง เพราะเมื่อใดที่มนุษย์กับธรรมชาติ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ เมื่อนั้นทั้งคู่ก็สามารถกลับมาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันได้อีกครั้ง

13. My Neighbors the Yamadas (1999)

อำนวยการสร้าง	:	ยาสุโยชิ โทคุมะ, เซิจิโร่ ยูจิเอะ, ทากาชิ โซจิ
กำกับภาพยนตร์	:	อิซาโอะ ทาคาฮาตะ
บทภาพยนตร์	:	อิซาโอะ ทาคาฮาตะ (ดัดแปลงจากการ์ตูนสั้นของ ฮิโตะ อิชิอิ)
ดนตรีประกอบ	:	อากิโกะ ยานะ
ความยาว	:	104 นาที
ชื่อภาษาญี่ปุ่น	:	Houhokekyo Tonari no Yamada-kun
(คำแปล)	:	เรื่องขำขันที่ให้คุณตลกของเพื่อนบ้านที่ชื่อ ยามาตะ

เรื่องย่อ

My Neighbors the Yamadas เป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่พูดถึงเรื่องราววันวานในชีวิตประจำวันของครอบครัวยามาดะ ครอบครัวชนชั้นกลางธรรมดา ๆ ครอบครัวหนึ่งของญี่ปุ่น ที่มีสมาชิกประกอบด้วย พ่อ (ทาเคชิ), แม่ (มัตสึโกะ), ลูกชาย (โนโบรุ), ลูกสาว (โนโนโกะ), คุณยาย (ชิเกะ) และ ไปจิ สุนัขประจำบ้าน

เนื่องจากต้นฉบับเป็นการ์ตูนสั้นความยาว 4 ช่องจบเรื่อง Tonari No Yamada-kun ผลงานของ อิไซชิ อิชิอิ ซึ่งตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ลงในหนังสือพิมพ์อาซาฮี ชินบุ่น ดังนั้นเมื่อนำมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ อิซาโอะ ทาคาฮาตะ ซึ่งเป็นผู้กำกับ จึงคงรูปแบบการเล่าเรื่องแบบดั้งเดิมไว้ ด้วยการนำตอนย่อยหลาย ๆ ตอนมาเรียงต่อเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นภาพยนตร์การ์ตูนขนาดยาวขึ้นมา โดยรายละเอียดของตอนย่อยทั้งหมดใน My Neighbors the Yamadas มีดังนี้

ตอนที่ 1 Prologue (บทนำเรื่อง)

เปิดเรื่องด้วยการจับภาพไปที่ โนโนโกะ ลูกสาวคนเล็ก ที่ออกมาแนะนำให้คนดูรู้จักกับสมาชิกคนอื่น ๆ ของครอบครัวยามาดะ หลังจากนั้นภาพตัดกลับไปยังเหตุการณ์ในอดีต ในงานแต่งงานของ ทาเคชิ และ มัตสึโกะ โดยเปรียบเทียบชีวิตการแต่งงานว่า เหมือนกับการเล่นเรือออกสู่โลกกว้าง ที่แน่นอนว่าจะต้องเผชิญกับคลื่นลมและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย แต่ถ้าหากทุกคนในครอบครัวร่วมแรงร่วมใจกัน ก็จะสามารถผ่านพ้นอุปสรรคนั้น ๆ ไปได้

ตอนที่ 2 A Family Crisis

ในขณะที่ครอบครัวยามาดะขับรถกลับบ้าน ก็นึกขึ้นมาได้ว่าลืม โนโนโกะ ไว้ที่ห้างสรรพสินค้า ต่างคนก็ต่างโยนความผิดให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ และคิดไปเองว่าอาจเกิดเรื่องร้ายแรงขึ้นกับ โนโนโกะ เช่นถูกคนแปลกหน้าลักพาตัวไป ในขณะที่ โนโนโกะ กลับไม่คิดว่าเธอเป็นเด็กหลงทาง พ่อ, แม่, พี่ชาย และคุณยาย ของเธอต่างหาก ที่เป็นฝ่ายพลัดหลงกับเธอ

ตอนที่ 3 Home Economic Wizard

บอกเล่าพฤติกรรมของ มัตสึโกะ ที่ดูจะขัดกับค่านิยมการเป็นแม่บ้านที่ดี ที่สังคมญี่ปุ่นแบบดั้งเดิมยึดถือ เช่น ออกไปซื้อของนอกบ้าน แล้วเลลอลับบนรถเมล์จนเลยป้าย, นั่งกินขนมเพลินจนกระทั่งลืมตากผ้าที่ซักไว้, ให้ลูกชายทำอาหารให้ตนเองกิน, ไม่ดูแลทำความสะอาดบ้านให้เรียบร้อย เป็นต้น

ตอนที่ 4 The Marriage Yamada Style

แสดงให้เห็นชีวิตคู่แบบยามาดะ ทั้งในเวลาทำงานและเวลาพักผ่อน ที่บางทีก็มีเรื่องถกเถียงเถียงงอนกันบ้าง ซึ่งก็เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การทำงานบ้าน หรือแย่งกันดูรายการโปรดทางโทรทัศน์ เป็นต้น

ตอนที่ 5 Male Bonding

สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของพ่อ ในสังคมญี่ปุ่นยุคปัจจุบันที่เริ่มแปรเปลี่ยนไป สถานะของพ่อที่มีต่อครอบครัวนั้นไม่มั่นคงเหมือนแต่ก่อน ภาพความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและลูกชาย ที่ในอดีตเคยแน่นแฟ้นค่อย ๆ จางลงเรื่อย ๆ ดังจะเห็นได้จากฉากสุดท้ายที่ ทาเคชิ ขวน โนโบรุ ไปเล่นเบสบอล ซึ่งเป็นกิจกรรมที่พ่อญี่ปุ่นสมัยก่อน มักจะชวนลูกชายทำร่วมกันยามเมื่อมีเวลาว่างจากการทำงาน แต่สุดท้าย โนโบรุ ก็ปฏิเสธ ทำให้ ทาเคชิ ต้องเฝ้าลูกเบสบอลมาปาเล่นอยู่คนเดียว

ตอนที่ 6 Paternal Supremacy Restored

ทาเคชิ พยายามสอน โนโบรุ ให้ทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่าถูกต้อง เช่น เรื่องมารยาทบนโต๊ะอาหาร แต่สิ่งที่ ทาเคชิ สอนและพยายามทำตัวให้เป็นแบบอย่าง ก็ไม่ถูกต้องหรือไม่แตกต่างจากสิ่งที่ โนโบรุ ได้เคยทำนัก

ตอนที่ 7 Father as A Role Model

ทาเคชิ กำลังซ่อมมอไซค์อยู่ในสวน ทันใดนั้นหิมะแรกของปีก็ตกลงมา ทาเคชิ จึงรีบวิ่งเข้าไปในบ้าน หวังจะถ่ายรูปหิมะแรกของปีร่วมกับครอบครัวเป็นที่ระลึก แต่ทุกคนในบ้านยามาตะกลับให้ความสนใจกับรายการโทรทัศน์ที่อยู่ตรงหน้ามากกว่า เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสถานภาพและบทบาทของพ่อญี่ปุ่น ในสังคมยุคปัจจุบันที่เริ่มแปรเปลี่ยนไป

ตอนที่ 8 Yamada Family Chronicles

ในวันที่ฝนตก ทาเคชิ ยืนติดฝนไปไหนไม่ได้ เลยโทรกลับบ้านบอกให้ช่วยเอาร่มมาให้ แต่ทุกคนในบ้านยามาตะกลับเกียจกันไม่ยอมไป แถมยังใช้ให้พ่อช่วยซื้ออาหารกลับไปบ้านอีกด้วย แต่ครอบครัวก็ยังคงเป็นครอบครัว ที่มีความรักความผูกพันให้แก่กัน เพราะสุดท้ายสมาชิกในบ้านยามาตะ ก็พร้อมใจกันเดินทางร่วม ออกมารับพ่อกลับไปบ้านด้วยกัน

ตอนที่ 9 The Perfect Combo

บางที มัตสึโกะ และ ชิโกะ ก็สร้างปัญหาวุ่นวายได้ไม่แพ้กัน วันหนึ่ง มัตสึโกะ รู้สึกขี้เกียจทำอาหาร จึงพูดเปรยออกมาว่าจะสั่งซูชิมากินแทน ชิโกะ ได้ยินดังนั้นจึงพูดออกมาด้วยความเสียใจเงินว่าไม่จำเป็น และอาสาจะเป็นคนทำอาหารแทนเอง ที่แท้เป็นแผนการของ มัตสึโกะ ที่ต้องการให้ ชิโกะ ทำอาหารแทนตนเอง แต่สุดท้ายอาหารที่ ชิโกะ ทำก็ไม่สามารถกินได้ ต้องสั่งซูชิจากนอกบ้านมาแทนอยู่ดี

ตอนที่ 10 Breakfast of Champions

ความรับผิดชอบของแม่บ้าน สามารถสะท้อนออกมาให้เห็นผ่านการทำอาหาร ดังจะเห็นได้จากแม่บ้านญี่ปุ่นยุคเก่า ที่มักจะวุ่นวายอยู่กับการคิดการปรุงอาหาร ให้กับสามีและลูก ๆ ได้รับประทาน แต่ความคิดนี้คงใช้ไม่ได้กับ มัตสึโกะ เพราะอาหารที่เธอทำมักจะเป็นของที่เหลือจากวันก่อน ๆ หรืออาหารง่าย ๆ ที่ไม่ต้องลงแรงมากอย่าง ซาซึ ซาซึ (สุกญี่ปุ่น) เป็นต้น

ตอนที่ 11 Ginger Morning

เช้าวันนี้ทุก ๆ คนในบ้านยามาตะต่างเป็นโรคขี้ลืมกันหมด โนโบรุ ลืมกระเป๋านักเรียน แถมยังเผลอสวมชุดนักเรียนโดยไม่ถอดชุดนอนออกก่อน, ทาเคชิ ออกไปทำงานโดยใส่รองเท้าผิดข้าง, โนโนโกะ ลืมเอาปิ่นโตไปโรงเรียน, ชิเกะ ออกจากบ้านไปซื้อของทั้ง ๆ ที่ไม่ได้หยิบกระเป๋าสตางค์ไปด้วย และสุดท้าย มัตสึโกะ ต้องรีบร้อนวิ่งกลับบ้าน เพราะจำไม่ได้ว่าตนเองเปิดเตาต้มน้ำทิ้งไว้หรือเปล่า

ตอนที่ 12 Regret

เพื่อนข้างบ้านรู้สึกแปลกใจ ที่ได้ยินเสียงเพลงคลาสสิคลอยมาจากบ้านยามาตะ แต่ที่แท้เป็นเพราะ มัตสึโกะ เปิดวิทยุทิ้งไว้แล้วเผลอจับหลับไป

ตอนที่ 13 Art is Brief, Life is Long

ชิเกะ เดินทางไปเยี่ยมเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งนอนป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล แต่ปรากฏว่าเพื่อนของ ชิเกะ ดูเหมือนจะสบายดีไม่เจ็บป่วยอะไร อีกทั้งยังสามารถพา ชิเกะ เดินเที่ยวไปจนทั่วโรงพยาบาล เป็นการสะท้อนให้เห็นภาพสังคมผู้สูงอายุในญี่ปุ่น ซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาเรื้อรัง ที่กำลังรุมเร้าประเทศญี่ปุ่นอยู่ในปัจจุบันนี้

ตอนที่ 14 Age Come More Easily Than Wisdom

มัตสึโกะ กำลังหนักใจกับผลการเรียนของ โนโบรุ ซึ่งเรียนไม่เก่งแถมยังขาดความตั้งใจ จึงคิดที่จะจ้างครูมาสอนพิเศษให้ แต่เมื่อ โนโบรุ ได้ยินกลับบอกว่า ให้นำเอาเงินค่าเรียนพิเศษ มาจ้างให้เขาตั้งใจเรียนขึ้นจะดีกว่า

ตอนที่ 15 Adolescence

ดูเหมือนว่าสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นรู้สึกวุ่นวายใจได้มากที่สุด คงหนีไม่พ้นเรื่องของเพศตรงข้ามและความรัก สำหรับ โนโบรุ ปัญหานี้ก็เป็นสิ่งที่น่าหนักใจเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 16 Yamada Family Chronicles

คืนหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วง ทาเคชิ เลิกงานกลับมาถึงบ้านด้วยความเหน็ดเหนื่อย พร้อมกับถามหาข้าวมือเย็น มัตสึโกะ ในฐานะภรรยาและแม่บ้านกลับตอบมาว่า มีให้เลือกแค่กล้วยกับขนมโดรายากิ (Dorayaki : Red bean cake) แม้ว่าจะไม่ชอบ แต่สุดท้าย ทาเคชิ ก็ต้องจำใจเลือกกล้วยกับชาร้อน เพื่อประทังความหิว

ตอนที่ 17 Going My Way

แม้แต่เรื่องการรักษาความสะอาด สมาชิกครอบครัวยามาตะ ก็สามารถก่อเรื่องวุ่นวายได้เหมือนกัน เริ่มตั้งแต่การที่ ชิเกะ นำเอาโปสเตอร์ไปติดไว้ในที่ ๆ ห้ามปิดประกาศ หรือการทะเลาะกับเพื่อนอาสาสมัคร ด้วยสาเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การแย่งกันเก็บขยะในสวนสาธารณะ

หรือแม้แต่ มัตสึโกะ ก็เช่นกัน เพราะตนเองล้มเอายะออกไปทิ้งตามเวลา จึงพยายามแก้ปัญหาด้วยการแบ่งขยะให้ ทาเคชิ, โนโบรุ และ โนโนโกะ นำไปทิ้งตามถังขยะสาธารณะนอกบ้านแทน

ตอนที่ 18 The Fight for Justice

เพราะมีแก๊งค์มอเตอร์ไซด์ ออกมาซึ่งรกรบกวบ้านในเวลากลางคืนอยู่เสมอ ชิเกะ จึงคิดที่จะออกไปจัดการ เมื่อเห็นดังนั้น ทาเคชิ ในฐานะของหัวหน้าครอบครัว จึงจำเป็นที่จะต้องออกไปแทน แต่กลับถูกพวกแก๊งค์มอเตอร์ไซด์ขู่จนไม่สามารถทำอะไรได้ สุดท้าย ชิเกะ จึงต้องออกไปสั่งสอนด้วยตัวเอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ ทาเคชิ รู้สึกเศร้าใจว่าไม่สามารถปกป้องครอบครัวได้ และนี่ก็อยากให้ตัวเองมีความสามารถเหมือนกับซูเปอร์ฮีโร่ ที่ตนเองเคยดูทางโทรทัศน์เมื่อสมัยยังเป็นเด็ก ที่มีความเก่งกล้า สามารถปราบเหล่าร้ายได้อย่างง่ายดาย

ตอนที่ 19 Section Chief Yamada

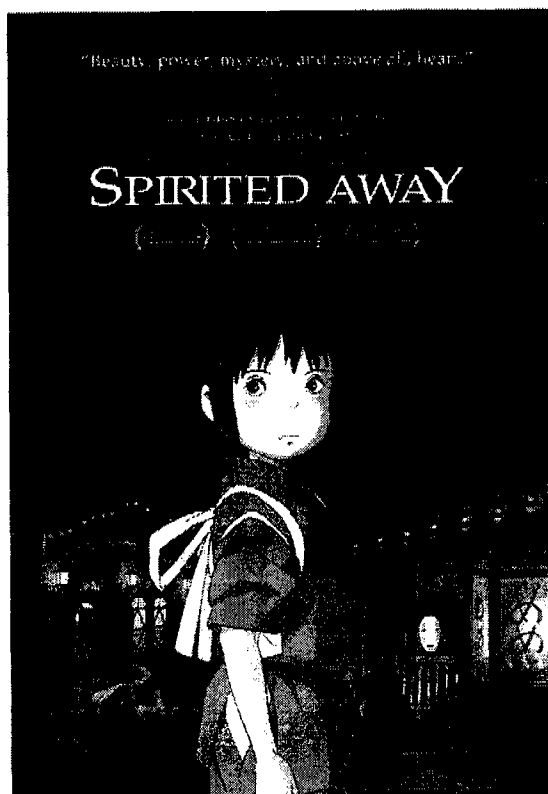
ในเช้าวันหนึ่งที่จะต้องออกไปพบลูกค้าที่ต่างจังหวัด แต่ ทาเคชิ กลับนอนตื่นสาย และ มัตสึโกะ ก็ลืมไปปลุกให้ตื่น เมื่อรู้ตัว ทาเคชิ จึงรีบแต่งตัวและวิ่งออกจากบ้านไปอย่างรีบร้อน แต่ในขณะที่กำลังรีบอยู่นั้น ทาเคชิ ก็รู้สึกไม่สบายมากจนกระทั่งต้องกลับมาพักที่บ้าน ชิเกะ และ มัตสึโกะ ลงความเห็นตรงกันว่าควรที่จะลาหยุด ซึ่ง ทาเคชิ เองก็เห็นด้วย แต่ทันใดนั้นความรู้สึกรับผิดชอบต่องานและบริษัทก็กลับเข้ามา ทำให้ ทาเคชิ ต้องออกจากบ้านไปทำงานอีกครั้ง

ตอนที่ 20 Epilogue (บทส่งท้าย)

ในงานแต่งงาน ทาเคชิ ได้รับเชิญให้ขึ้นไปกล่าวคำอวยพรให้กับคู่สาว - สาว แม้จะกล้า ๆ กลัว ๆ ในตอนแรก แต่สุดท้าย ทาเคชิ ก็สามารถทำได้ดี สิ่งที่ ทาเคชิ กล่าวนั้นเป็นคติสอนใจที่คู่แต่งงานควรยึดถือ ว่าการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวนั้น อาจจะมีบ้างที่เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง หรือผิดใจกัน แต่สุดท้ายแล้วถ้าหากทั้งคู่รักยอมรับและให้อภัยซึ่งกันและกัน เหตุการณ์ทุกอย่างก็จะสามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยดี และชีวิตการแต่งงานก็จะราบรื่น มีความสุขตลอดไป

14. Spirited Away (2001)

อำนวยการสร้าง : ยาสึโยชิ โทคุมะ, โทชิโอะ ชูซูกิ,
 กำกับภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ
 บทภาพยนตร์ : ฮายาโอะ มียาซากิ
 ดนตรีประกอบ : อากิโกะ ยานะ
 ความยาว : 124 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Sen to Chihiro no Kamikakushi
 (คำแปล) : เซ็น และ จิฮิโระ ที่ถูกเทพนำไปซ่อนตัว

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ Spirited Away เริ่มต้นขึ้นด้วยภาพการเดินทางย้ายบ้านของครอบครัว โองิโนะ ซึ่งประกอบด้วย พ่อ แม่ และ จิอิโระ ลูกสาววัย 10 ขวบ มายังเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ที่ห่างไกลจากความเจริญ

ดูเหมือนว่า จิอิโระ จะไม่ค่อยพอใจกับการย้ายบ้านครั้งนี้สัก ดังจะเห็นได้จากคำพูดและสีหน้าบึ้งตึงที่เธอแสดงออกมา ในขณะที่กำลังเดินทางอยู่นั่นเอง จิอิโระ และครอบครัว ก็พลัดหลงเข้าไปยังดินแดนประหลาดโดยบังเอิญ ณ ดินแดนแห่งนั้น พ่อ และ แม่ ของ จิอิโระ ได้ถูกสาปให้กลายเป็นหมู เพราะไปกินอาหารที่เตรียมไว้เลี้ยงเหล่าเทพเจ้าโดยไม่ได้รับอนุญาต

ในขณะที่กำลังสับสนอยู่ จิอิโระ ก็ได้รับความช่วยเหลือจาก ฮาคู เด็กหนุ่มลึกลับ ด้วยคำแนะนำของ ฮาคู และความช่วยเหลือของ คามาจิ คนคุมเตาต้มน้ำร้อน พร้อมกับ ริน สาวรับใช้ประจำโรงอาบน้ำ จิอิโระ จึงได้เข้าไปทำงานที่โรงอาบน้ำของ ยูบาบะ แม่มดซึ่งมีอำนาจสูงที่สุดในเมือง เพื่อรอเวลาและโอกาส ที่จะช่วยให้ พ่อ และ แม่ ของเธอ กลับคืนร่างเป็นคนได้อีกครั้ง

ก่อนที่ จิอิโระ จะได้รับอนุญาตให้เข้าทำงาน เธอจะต้องเซ็นสัญญา และยินยอมให้ ยูบาบะ เปลี่ยนชื่อของเธอเสียใหม่เป็น “เซ็น” หลังจากนั้น จิอิโระ ก็ได้รับมอบหมายงานแรก เป็นผู้ดูแลเทพแห่งความเหิม (Okusare-Sama) ซึ่งมีร่างกายเป็นโคลน ส่งกลิ่นเน่าเหม็นรุนแรงอยู่ตลอดเวลา ด้วยความพยายาม ทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ และการช่วยเหลืออย่างลับ ๆ ของปิศาจไร้หน้า (Kaonashi) จิอิโระ ก็สามารถช่วยให้เทพแห่งความเหิม ได้กลับร่างกลายเป็นเทพแม่น้ำที่ใสสะอาดได้อีกครั้ง

หลังจากที่ได้พิสูจน์ตนเอง และเริ่มได้รับการยอมรับจากทุกคนในโรงอาบน้ำมากขึ้น จิอิโระ ก็ต้องพบกับเรื่องวุ่นวายอีกครั้ง เมื่อปิศาจไร้หน้าที่เคยเป็นผู้ช่วยเหลือ ได้ปลอมตัวเข้าไปเป็นลูกค้าของโรงอาบน้ำ และจับเหล่าลูกน้องทุกคนของ ยูบาบะ ที่มีความละโมภ เห็นแก่ทรัพย์สินเงินทอง กินเป็นอาหาร

สุดท้ายแม้ จิอิโระ จะสามารถทำให้ปิศาจไร้หน้าสงบลงได้ แต่ปัญหาก็กยังไม่หมดไป เพราะตอนนี้ ฮาคู เด็กหนุ่มซึ่งคอยช่วยเหลือเธออยู่เสมอ ได้ถูกเวทย์มนต์ของ เซนิบะ พี่สาวฝาแฝดของ ยูบาบะ ซึ่งเป็นแม่มดที่มีอำนาจร้ายกาจไม่แพ้กัน ทำร้ายจนบาดเจ็บสาหัส ด้วยสาเหตุจากคำสั่งของ ยูบาบะ ที่สั่งให้ ฮาคู ไปขโมยของล้ำค่าจากบ้านของ เซนิบะ กลับมาให้ตนเอง และนอกจาก ฮาคู จะถูกทำร้ายแล้ว โบ ซึ่งเป็นลูกชายคนเดียวของ ยูบาบะ ก็ยังถูกเวทย์มนต์ของ เซนิบะ สาปให้กลายเป็นหมูไปอีกด้วย

หลังจากที่ช่วยพยาบาล ฮาคู จนอาการดีขึ้น จิอิโระ ก็ได้รับรู้ว่า แท้จริงแล้วร่างเดิมของ ฮาคู ก็คือเทพมังกรขาว ซึ่งเป็นเทพเจ้าประจำแม่น้ำสายหนึ่ง แต่เพราะต้องการเรียนรู้เวทมนตร์ของ ยูบาบะ จึงทำให้ ฮาคู ยินยอมทำสัญญา ให้ ยูบาบะ เปลี่ยนชื่อของตนเองเสียใหม่ และหลังจากนั้นเป็นต้นมา ฮาคู ก็ตกเป็นข้ารับใช้ที่ไม่อาจขัดขืนได้ของ ยูบาบะ มาตลอด

เพื่อยุติเรื่องราวทั้งหมด จิอิโระ จึงตัดสินใจเดินทางไปยังบ้านของ เซนิบะ เพื่อนำของที่ถูกลิขโมยไปคืน โดยมีปิศาจไร้หน้าและ โบ ที่ถูกสาปให้กลายเป็นหนูร่วมทางไปด้วย

เมื่อเดินทางไปถึงบ้านของ เซนิบะ ภาพที่อยู่ตรงหน้ากลับเป็นภาพที่ขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิงกับสถานที่ ๆ จิอิโระ จากมา บ้านของ เซนิบะ นั้นเป็นเพียงบ้านไม้หลังเล็ก ๆ ที่ปลูกขึ้นอย่างเรียบง่าย และแวดล้อมไปด้วยสีเขียวสดใสของต้นไม้ตามธรรมชาติ ต่างกับโรงอาบน้ำของ ยูบาบะ ที่สร้างขึ้นอย่างใหญ่โต หรูหรา

การมาพบกับ เซนิบะ ในครั้งนี้ นอกจากจะทำให้เรื่องราวทั้งหมดคลี่คลายลงด้วยดี ทำให้โบ และ ปิศาจไร้หน้า ได้มีโอกาสฝึกฝนขัดเกลาตัวเองแล้ว ก็ยังมีส่วนช่วยให้ ฮาคู หลุดพ้นจากอำนาจการควบคุมของ ยูบาบะ อีกด้วย

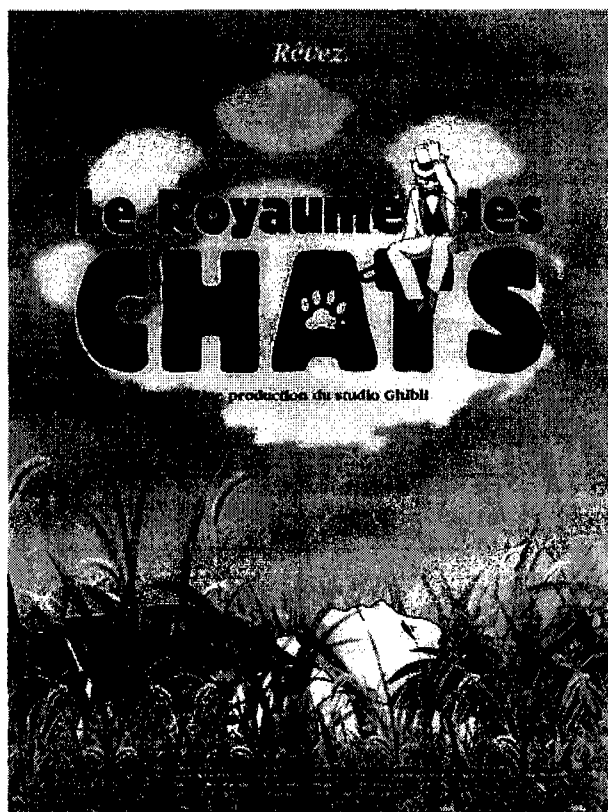
ในตอนท้ายของเรื่อง จิอิโระ ต้องได้รับการทดสอบอีกครั้ง เป็นโคลแม็กซ์สำคัญปิดท้าย เมื่อ จิอิโระ จะต้องทายให้ถูกว่า ท่ามกลางหมู่มัจฉามากมายที่ ยูบาบะ เตรียมไว้นั้น ตัวไหนกันแน่ที่เป็นพ่อและแม่ของเธอ

สุดท้ายเรื่องราวทั้งหมดก็จบลงด้วยดี จิอิโระ สามารถช่วยให้พ่อและแม่กลับร่างกลายเป็นคนได้อีกครั้ง และเดินทางกลับไปยังโลกเดิมของตนได้อย่างปลอดภัย คำพูดสุดท้ายที่ จิอิโระ พูดกับ ฮาคู ก็คือ คำสัญญาที่ว่าทั้งสองคนจะมีโอกาสได้พบกันอีกครั้ง

สำหรับ จิอิโระ แล้ว การเดินทางครั้งนี้นับเป็นสิ่งที่มีความยิ่ง เพราะนอกจากจะได้สัมผัสถึงมิตรภาพ ความจริงใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่หาได้ยากในโลกยุคปัจจุบันแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้เธอได้รับการฝึกฝน ขัดเกลา เพื่อแก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ ที่เธอเคยมี ได้ในอีกทางหนึ่งด้วย

15. The Cat Returns (2002)

อำนวยการสร้าง : ฮายาโอะ มียาซากิ, โทชิโอะ ชูซูกิ, ฮิเดยูกิ ทากาอิ, เซิจิโร่ ยูจิเอะ
 กำกับภาพยนตร์ : ฮิโรยูกิ โมริตะ
 บทภาพยนตร์ : เรโกะ โยชิดะ (ดัดแปลงจากหนังสือการ์ตูนของ อาโออิ ฮิอิรากิ)
 ดนตรีประกอบ : ยูจิ โนมิ
 ความยาว : 75 นาที
 ชื่อภาษาญี่ปุ่น : Neko no Ongaeshi
 (คำแปล) : แมวแทนคุณ

เรื่องย่อ

เรื่องราวของ The Cat Returns เริ่มต้นขึ้นพร้อม ๆ กับเสียงของนาฬิกาที่ปลุกให้ ฮารุ รีบลุกขึ้นจากเตียง เช้าวันนี้ก็เหมือนกับเช้าของวันอื่น ๆ ฮารุ นอนตื่นสายจนกระทั่งต้องพลาดอาหารเช้าที่ แม่ ทำเตรียมไว้ หลังจากแต่งตัวเสร็จ ฮารุ ก็รีบวิ่งออกจากบ้านไปโรงเรียน แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ฮารุ ก็ยังไปโรงเรียนสาย และถูกครูตำหนิต่อหน้าเพื่อน ๆ ร่วมห้อง

หลังเลิกเรียน ฮารุ ปนถึงเรื่องนี้ให้กับ ฮิโรมิ เพื่อนสนิทฟัง แท้จริงแล้วสิ่งที่ ฮารุ กังวลก็คือ ความคิดของ มาซิดะ เพื่อนนักเรียนชายร่วมห้องที่เธอแอบชอบอยู่ ในระหว่างที่บทสนทนา กำลังดำเนินไปเรื่อย ๆ ฮารุ และ ฮิโรมิ ก็สังเกตเห็นแมวตัวหนึ่งกำลังเดินข้ามถนน ทั้งคู่จึงมองด้วยความสนใจ เพราะในปากของแมวตัวนั้นได้คาบกล่องของขวัญเล็ก ๆ ที่ผูกโบว์อย่างสวยงาม เอาไว้ด้วย

ในขณะที่เจ้าแมวกำลังเดินข้ามถนน กล่องของขวัญที่คาบอยู่ก็ตกลงบนพื้น ด้วยความห่วงกล่องของขวัญ ทำให้เจ้าแมวไม่ทันระวังรถบรรทุกที่กำลังใกล้เข้ามา ฮารุ เห็นดังนั้นจึงรีบวิ่งออกไป พร้อมกับใช้ไม้ลาครอสที่ถืออยู่ในมือ ช้อนตัวเจ้าแมวขึ้นมาให้พ้นจากการโดนรถบรรทุกชนได้สำเร็จ แต่ทันใดนั้น ฮารุ ก็ต้องตกใจกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า เมื่อเจ้าแมวที่เธอช่วยชีวิตไว้ลุกขึ้นยืนสองขา พร้อมกับโค้งคำนับ และกล่าวคำขอบคุณออกมาเป็นภาษามนุษย์อย่างสุภาพ ประโยคสุดท้ายก่อนที่เจ้าแมวจะลาจากไปก็คือ คำสัญญาว่าจะกลับมาตอบแทนบุญคุณของ ฮารุ ที่ได้ช่วยชีวิตตนเอาไว้

เมื่อกลับไปถึงบ้าน ในระหว่างอาหารมื้อเย็น ฮารุ ก็คุยกับ แม่ ถึงเหตุการณ์ประหลาดที่เธอได้พบ และ ฮารุ ก็ได้รู้ว่านี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เธอคิดว่าเคยพบเจอกับแมวพูดได้ แม่ของ ฮารุ เล่าให้ฟังว่าในสมัยที่ ฮารุ ยังเป็นเด็ก เธอก็เคยได้ยินแมวที่เธอให้อาหาร พูดคุยกับเธอด้วยเช่นกัน

ในคืนเดียวกันนั่นเอง ฮารุ ก็ได้พบกับเหตุการณ์ที่ทำให้ประหลาดใจมากยิ่งขึ้น เมื่อมีขบวนพาเรดซึ่งประกอบด้วยแมวจำนวนนับร้อยตัวมุ่งตรงมายังบ้านของเธอ ที่แท้ขบวนพาเรดนั้นก็คือนขบวนของพระราชแห่งราชอาณาจักรแมว ที่ต้องการเดินทางมาแสดงความขอบคุณต่อตัว ฮารุ ที่ได้ช่วยชีวิตแมวตัวหนึ่งให้พ้นจากการถูกรถชน ซึ่งแมวตัวนั้นก็คือนาย ลูน บุตรชายเพียงคนเดียวของพระราชแห่งราชอาณาจักรแมว

ในเช้าวันรุ่งขึ้น เหตุการณ์ประหลาดยังคงเกิดขึ้นกับ ฮารุ อย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่การที่สนามหญ้าในบ้านของ ฮารุ มีหญ้าหางแมว (Neko-Jarashi) ขึ้นจนเต็ม, มีแมววิ่งไล่ตามในขณะที่เธอเดินทางไปโรงเรียน หรือแม้แต่มีกล่องของขวัญเล็ก ๆ จำนวนมากที่ภายในมีหนูปราจอยู่ ใส่ไว้ใน

ลือคเกอร์ของเธอ ถึงตอนนี้ ฮารุ มั่นใจว่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น จะต้องเกี่ยวข้องกับพระราชแม่วที่เธอได้พบเมื่อคืนอย่างแน่นอน

แต่เหตุการณ์วุ่นวายยังไม่หมดเพียงเท่านี้ เพราะหลังจากที่ ฮารุ ได้พบกับ นาโตะ แมวรับใช้ของพระราชินีอีกครั้ง ฮารุ ก็ได้รู้ถึงจุดประสงค์สุดท้ายของพระราชินี ที่ต้องการตอบแทนบุญคุณ ด้วยการแต่งตั้งเธอให้เป็นพระชายาของเจ้าชาย ลุน แห่งราชอาณาจักรแมว ในขณะที่ ฮารุ กำลังหนักใจกับเรื่องที่ได้ยินอยู่นั้น ก็มีเสียงของใครคนหนึ่งลอยมาตามสายลม แนะนำให้เธอไปขอความช่วยเหลือจาก บารอน และ มุตะ สองแมวผู้กล้าแห่งสำนักงานแมว

หา ฮารุ ตามหาสำนักงานแมวจนพบ เธอเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้ บารอน และ มุตะ ฟัง พร้อมกับขอร้องให้ทั้งคู่ช่วยเหลือเธอ แต่แล้วเหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น นาโตะ และฝูงแมวจำนวนมากได้ปรากฏกายขึ้นตรงหน้า และลักพาตัว ฮารุ ไปยังราชอาณาจักรแมว เมื่อ บารอน และมุตะ เห็นดังนั้นจึงรีบตาม ฮารุ ไป

เมื่อไปถึงราชอาณาจักรแมว ฮารุ ต้องพบกับความเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง ร่างกายของเธอหดเล็กลง และค่อย ๆ เปลี่ยนรูปร่างเป็นแมวไปทีละน้อย ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้ ฮารุ ก็จะกลายร่างเป็นแมวโดยสมบูรณ์ และไม่มีทางกลับมาเป็นมนุษย์ได้อีกเลย

จุดไคลแมกซ์ของ The Cat Returns อยู่ในตอนท้ายของเรื่อง เมื่อ บารอน ตาม ฮารุ มาจนถึงราชอาณาจักรแมว และช่วยเธอหลบหนีออกจากปราสาทของพระราชินี สุดท้ายเรื่องราวทั้งหมดก็คลี่คลายลงด้วยดี พร้อม ๆ กับการปรากฏตัวของเจ้าชาย ลุน เพื่อยับยั้งงานอภิเษกในครั้งนี้ที่แท้เจ้าของเสียงปริศนาที่ ฮารุ ได้ยินในตอนต้นเรื่อง ก็คือแมวสีขาวแสนสวยที่ชื่อว่า ยูกิ ซึ่งเป็นแมวตัวเดียวกับที่ ฮารุ เคยให้อาหารเมื่อตอนที่เธอยังเป็นเด็ก และ ยูกิ นี่เองที่เป็นคนรักซึ่งเจ้าชาย ลุน ต้องการจะแต่งงานด้วย

สำหรับ ฮารุ แล้วการได้มาเยือนราชอาณาจักรแมว ถือเป็นประสบการณ์ครั้งสำคัญในชีวิตที่เธอจะไม่มีวันลืม หลังจากผ่านเหตุการณ์วุ่นวายทั้งหมดมาได้ ภาพของ ฮารุ ที่เราได้เห็นนั้นเติบโตขึ้น แม้จะยังไม่มากนัก แต่อย่างน้อยในตอนนี้ ฮารุ ก็สามารถตื่นนอนในตอนเช้าได้เองโดยไม่ต้องให้ใครมาปลุก สามารถทำอาหารเข้าเล็กลง ๆ น้อย ๆ แทนแม่ได้ และที่สำคัญ ฮารุ ยังสามารถมองปัญหาหัวใจที่เคยคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ ให้กลายเป็นเรื่องเล็กน้อย ที่แทบจะไม่มีผลสำคัญอะไรต่อไปได้อีกด้วย